



Ikt. sz.: VFB/42-3/2015.

VFB-23/2015. sz. ülés  
(VFB-33/2014-2018. sz. ülés)

## **J e g y z ő k ö n y v**

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**  
2015. december 8-án, kedden, 13 óra 06 perckor  
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében  
megtartott üléséről

## Tartalomjegyzék

<b>Napirendi javaslat</b>	<b>3</b>
<b>Az ülés résztvevői</b>	<b>4</b>
<b>Az ülés megnyitása</b>	<b>6</b>
<b>A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</b>	<b>6</b>
<b>A Miniszterelnökség és a Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a munkaügyi szervezet átalakításáról, szervezeti felépítéséről, jelenlegi működéséről, valamint az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökre fordított forrásokról</b>	<b>6</b>
<i>Pilz Tamás főosztályvezető (NGM) szóbeli kiegészítője</i>	6
<i>Fekete László (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	8
<i>Fekete László (NGM) viszonyválasza</i>	14
<b>A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a szakképzési rendszer átalakításáról, működéséről, valamint a rendelkezésre álló forrásokról</b>	<b>17</b>
<i>Dr. Odrobina László helyettes államtitkár (NGM) kiegészítése</i>	17
<i>Kérdések, vélemények, viszonyválasz</i>	19
<b>A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a munkahelyteremtés és munkahelymegőrzés területén végrehajtott intézkedésekről a vonatkozó létszám és forrásadatok ismertetésével</b>	<b>25</b>
<b>A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója az élőmunkát terhelő adók csökkentésének lehetőségeiről és várható hatásairól</b>	<b>26</b>
<i>Fekete László (NGM) kiegészítése</i>	26
<i>Kérdések, vélemények, viszonyválasz</i>	26
<b>Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</b>	<b>29</b>
<i>Dr. Seszták Miklós miniszter szóbeli tájékoztatója</i>	29
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	32
<b>Egyebek</b>	<b>39</b>
<b>Az ülés berekesztése</b>	<b>39</b>

## Napirendi javaslat

1. A Miniszterelnökség és a Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a munkaügyi szervezet átalakításáról, szervezeti felépítéséről, jelenlegi működéséről, valamint az aktív foglalkozáspolitikai eszközökre fordított forrásokról
2. A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a szakképzési rendszer átalakításáról működéséről, valamint a rendelkezésre álló forrásokról
3. A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a munkahelyteremtés és munkahely megőrzés területén végrehajtott intézkedésekről a vonatkozó létszám és forrásadatok ismertetésével
4. A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója az élőmunkát terhelő adók csökkentésének lehetőségeiről és várható hatásairól

15.00 órától :

5. Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter éves meghallgatása  
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
6. Egyebek

**Az ülés résztvevői**  
**A bizottság részéről**

**Megjelent**

Elnököl: **Volner János** (Jobbik), a bizottság elnöke  
**Szatmáry Kristóf** (Fidesz), a bizottság alelnöke  
**Bányai Gábor** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Varga László (MSZP), a bizottság alelnöke  
Gelencsér Attila (Fidesz)  
Hirt Ferenc (Fidesz)  
Törő Gábor (Fidesz)  
Gúr Nándor (MSZP)  
Horváth Imre (MSZP)

**Helyettesítési megbízást adott**

Dr. Varga László (MSZP) megérkezéséig Gür Nándornak (MSZP)  
Becsó Zsolt (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)  
Dr. Tiba István (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)

**A bizottság titkársága részéről**

Vásárhelyi Pál tanácsadó

**Meghívott****Hozzászólók**

Pilz Tamás főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)  
Fekete László főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági  
Minisztérium)  
Dr. Odrobina László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági  
Minisztérium)  
Dr. Kiss Zoltán főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)  
Bencze Attila főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági  
Minisztérium)

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter

**Jelen lévő meghívottak**

Papp Levente (Nemzetgazdasági Minisztérium)  
Dr. Jáczku Tamás főosztályvezető (Nemzetgazdasági  
Minisztérium)  
Dr. Fónagy János parlamenti államtitkár (Nemzeti Fejlesztési  
Minisztérium)  
Dr. Bedő Gabriella (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)  
Kiss Anita szóvivő (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)  
Scheuring Kitti (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)  
Debreczeni Anna (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)  
Szarkáné Kis-Pintér Eszter főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési  
Minisztérium)  
Dr. Ágoston András (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)  
Dr. Gondos Levente parlamenti titkár (Nemzeti Fejlesztési  
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 06 perc)

## **Az ülés megnyitása**

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vendégeink! Szeretettel köszöntök mindenkit. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mai ülésén az ülés nagyjából két részből állna. Az első négy napirendi pont lényegében az NGM különböző témákban való beszámolója lenne. Attól függően, hogy ez mikor ér véget, lehet, hogy lenne egy szünet a bizottság ülésébe, és 15 órától folytatnánk Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr szokásos évi meghallgatásával. Ezt tartalmazza a meghívó is.

## **A határozatkéesség megállapítása, a napirend elfogadása**

Ez alapján szeretném kérdezni a bizottság tagjait, hogy megkapták-e, egyetértenek-e a meghívóban szereplő napirendi pontokkal, van-e esetleg kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Ha ilyen nincs, akkor kérdezném, hogy ki az, aki támogatja a kiküldött napirendi pontot, az igen szavazatával jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

## **A Miniszterelnökség és a Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a munkaügyi szervezet átalakításáról, szervezeti felépítéséről, jelenlegi működéséről, valamint az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökre fordított forrásokról**

Ezek alapján az első napirendi pontban a munkaügyi szervezet átalakításáról, szervezeti felépítéséről, jelenlegi működéséről, valamint az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökre fordított forrásokról hallgatnánk meg egy beszámolót a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselői részéről. Át is adnám a beszámolóval kapcsolatos szót az NGM képviselőinek.

## **Pilz Tamás főosztályvezető (NGM) szóbeli kiegészítője**

PILZ TAMÁS főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Pilz Tamás vagyok a Miniszterelnökség részéről. Annyiban megosztanánk a beszámolót a Miniszterelnökség és az NGM között, hogy ugyan szervezetileg már odatartoznak a Miniszterelnökséghez, a kormányhivatalokhoz a munkaügyi kérdések, a szakmai kérdésekről az NGM képviselői adnák a beszámolót.

Ami a Miniszterelnökséget és a kormányzatokat érinti. Ugye, 2015. április 1-jével történt egy jelentős szervezeti változás; addig a kormányhivatalokon belül lévő szakmai szervek megszüntetésre kerültek, és átalakításra került a teljes kormányzati szervezetrendszer. Elsőre főosztályok kerültek kialakításra, valamint további felügyeleti szervek kerültek integrálásra a kormányzatokba.

A munkaügyi területet ez a következőképpen érintette. Megyei szinten a munkaügyi központok, illetve a munkaügyi és munkavédelmi szervek működtek, járási szinten a munkaügyi kirendeltségek a járási hivatalokban. Ezek ugye, megyei szinten foglalkoztatási főosztályokká kerültek átalakításra; benne az eddigi munkaügyi szervezetrendszerből, valamint a rehabilitációs szakigazgatási szervből a munkaügyi igazgatással foglalkozó kollégák. A megyei, járási szinten viszont osztályként megmaradt, foglalkoztatási osztályok kerültek kialakításra. Ennek a szervezeti hatékonyság kialakítása volt az oka, hogy egységes irányítás valósuljon meg területi szinten, megyei szinten, a kormány megbízott legyen minden feladat- hatáskör címzettje, járási szinten meg a járási hivatalvezető, valamint belsőleg is egy sokkal

hatékonyabban, olcsóbban, és gyorsabban működő kormányhivatali és járási hivatali rendszer kerüljön kialakításra.

Ami a létszámokat érinti. Az április 1-jei szervezeti változások a létszámokat nem érintették, ugyanazok a kollégák dolgoznak megyei szinten és járási szinten is, mint április 1-je előtt; változatlanul végzik a munkájukat. Ami érdemi változás az a vezetői szintek csökkenése. Összességében a munkaügyi területen 122 vezetői pozíció került megszüntetésre, ugyanakkor a kollégák többsége továbbra is a kormányzati rendszeren belül dolgozik. Amit tudni, vagy látni kell az egész rendszerből, hogy a kormányhivatali szinten a vezetői pozíciók közel fele megszüntetésre került annak érdekében, hogy egy hatékonyan működő kormányzati rendszer működjön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném, hogy az NGM részéről kíván-e valaki más. Kérném, hogy mivel van írásos anyag is, hogy ahhoz képest, vagy azt egy rövid összefoglalóval legyenek szívesek kiegészíteni. Köszönöm szépen.

### **Fekete László (NGM) szóbeli kiegészítése**

FEKETE LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Fekete László vagyok, az NGM Munkaerőpiaci főosztályáról. Az írásos anyagban két fő területet emeltünk ki, amit nagyon fontosnak tartunk és tartunk a továbbiakban is, és az elmúlt években is: a munkahelyteremtés és a munkahelymegőrzés támogatását.

A részletekből megállapítható, hogy 2014 év végéig ügködött az a klasszikus kkv munkahelyteremtő támogatás, amely a mikro és a kisvállalkozásokat segítette, és ugye, felmerülhet a kérdés, hogy mi történt a továbbiakban, mi történt 2015-től – ezzel szeretném kiegészíteni.

Ez a támogatás is megalapozta véleményünk szerint azt a 2014-'20-as EU-támogatási időszakban tervezett gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programot, amelynek az a fő célja, hogy ezt a támogatást, amit 4-5, illetve a korábbi időszakban megalapoztunk a kkv-k részére, az európai uniós forrásokból célzottan már 2015 végéig – ha jól számoltam – 7 darab pályázat formájában megkezdődött a támogatás, illetve 2016-ig még további 8 program keretében folytatódik tovább. Tehát a munkahelyteremtés területén a hazai forrásokból megalapoztuk azokat a támogatásokat és kipróbáltuk azt a támogatási rendszert, amely 2010 és '14 év vége között ugye, összesen mintegy 22 000 munkahely, új munkahely létrehozásához adott beruházási támogatást. Közöttük igen jelentős számban már az újonnan elfogadott úgynevezett szabad vállalkozási zónákban valósult meg, amivel a leghátrányosabb helyzetű térségeket kívántuk támogatni, és ugyanezek a célok tovább folytatódnak a GINOP programok keretében.

A munkahelymegőrző támogatás szintén egy fontos felülete a munkaügyi központok, illetve a munkaügyi szervezet támogatási tevékenységének. Itt a legutolsó időszakban az a változás történt, hogy a megyei szinten a kisebb vállalkozások kisebb létszámot érintő esetleges átmeneti problémáinak a támogatását biztosítják a náluk lévő Nemzeti Foglalkoztatási Alap decentralizált keretéből, és az esetlegesen előforduló, több megyét vagy esetlegesen, ne adj isten, nagyobb vállalkozást érintő átmeneti támogatást pedig a minisztérium háttérintézményének, az Országos Foglalkoztatási Közalapítványnak adtuk át, és ő pályázati formában tudja összehangoltan, akár egy nagyobb térséget is érintően, a foglalkoztatottak szempontjából több megyét érintő átmeneti válságkezelés támogatását biztosítani.

Annyit még az aktív eszközökről el kell mondani, hogy ugye, amint az önök előtt ismert, a Nemzeti Foglalkoztatási Alap hazai forrásból biztosít egy központi és

egy decentralizált keretösszeget, amivel a megyék gazdálkodnak, biztosítja az európai uniós források előfinanszírozását, és a szervezet hajtja végre igen jelentős európai uniós forrás felhasználásával hagyományos, klasszikus támogatási eszközök bevonásával egyénre szabott támogatási programok megvalósítását mind a pályakezdők, illetve a fiatalok támogatása tekintetében, mind pedig a többi álláskereső egyéni fejlesztésének, illetve munkába állásának az elősegítése érdekében. Köszönöm, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy az írásbeli és a szóbeli anyaghoz kinek van kérdése, észrevétele. Bányai Gábor!

### **Kérdések, hozzászólások**

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Kérdésem lenne a szabad vállalkozói zónákkal kapcsolatban. A '16-os évben mire számíthatnak azon térségek települései és vállalkozói, akik ebben a zónában szeretnének kiemelt támogatáshoz jutni? Erre, a most még élő GINOP-forrásban – nem sérelmezem, csak - keveslem az elérhető maximális támogatások mértékét. Kedvező a 70 százalék, de az a kiegészítő lehetőség, hogy munkahelyteremtés gyanánt minden munkahelyre 2,4-3 millió forintot kívánnak nyújtani, illetve a munkaerő közterhei csökkentését, visszaigénylésének lehetőségét is felkínálta ez a 24/13-as rendelet, ami, ha jól emlékszem, a vásárosnaményi kormányúléson született, azt kérdezném, hogy ennek a keretösszegei hogy alakulnak, hány munkahelyet tudnának létesíteni ilyen támogatással. Tehát ez a kalap felülről nyitott vagy ez egy zárt forrás? Erre a pár kérdésre kérném szépen a választ önöktől. Köszönöm.

ELNÖK: Összegyűjtenénk a kérdéseket, mert akkor a forgatókönyv szerint egyben lehetne válaszolni. Kérdezném, hogy képviselőtársaim közül van-e még kérdés vagy észrevétel ehhez a napirendi ponthoz. Gúr képviselőtársam, tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Van kérdésem és észrevételem is. Megpróbálom szűkszavúan megfogalmazni, hogy beleférjünk az időbe, és 3 órákor majd a Seszták miniszter urat is meg tudjuk hallgatni.

A személyes véleményem az, hogy egy jól működő hálózati rendszert zúztak szét az elmúlt esztendőben. Lehet itt sokfajta hivatkozási alapot keresni arra vonatkozóan, hogy miért is tették, hogy a kormányhivatalok égisze alá miért helyeztek különböző szervezeteket, nekem az a személyes véleményem, hogy Magyarország első három legjobban működő hálózati rendszeréből az egyiket szétzúzták. Ez a munkaügyi hálózat rendszere volt.

A másikat most a napokban direkt politikai irányítás alá helyezték, ez meg a NAV. De most arról itt nem esik szó.

Beszélnék a munkaügyi, munkavédelmi, munkabiztonsági, munkaügyi ellenőrzési felületet érintő hálózati rendszerekről. Ezek a struktúrák még a '90-es évek legelejéhez kapcsolhatóak, akkor születtek, évtizedeken keresztül a helyi érdekek szem előtt tartása mellett működtek, szerintem jó hatásfokkal, intenzitással. De ez nem az én személyes megállapításom, hanem nagyon sok kutatás támasztja alá.

Most, amikor 197 a járási hivatalok száma, amikor a kormányhivatal égisze alá helyezve a 197 járási hivatal szintjén, osztályszerkezetben működtetve – idézőjel – működik ez a hálózat, akkor egyre több, már most az indulás fázisában is egyre több hiányossággal, hibával nézünk szembe.

Tudom, hogy a politika szintjén vannak olyanok, akik szívesen mondják azt, hogy ezekre a hálózati rendszerekre nincs is szükség, mivel a munkanélküliség



megszűnik Magyarországon – szinte -, ugye a Samuelson-féle alap is azt mondja, hogy 3 százalék körüli munkanélküliség esetében már természetes munkanélküliségi rátáról kell beszélni, ami inkább serkentő jellegű a munkaerőpiacra vonatkozóan és nem probléma. Most itt 6 meg 7 százalékokról beszélnek, csak hát szeretném hozzátenni, hogy ez nem kellően megalapozott gondolkodásra utal, hiszen sok esetben a sajnos kvázi, olyan mintha foglalkoztatási formának tekinthető közfoglalkoztatásba bekényszerített emberek sok tízezrei vagy százezrei gyakorlatilag torzítják ezt a rendszert.

A másik oldalról azok a százezrek, akik meg elhagyták ezt az országot, messze döntő többségében a valamikor munkaügyi statisztikákban leledző, ott létező emberek sokaságából tevődtek ki. Ilyen értelemben, ha csak a közfoglalkoztatást kivennénk ebből a történetből, akkor ma 10-11 százalékos munkanélküliségi ráta lenne. És akkor nem beszéltem még azokról, akik százezres nagyságrendben hagyták el az országot, külföldre menekültek kvázi, ők a gazdasági menekültek, akiket ez a kormány külföldre üldözött, hiszen nem adták meg azt a lehetőséget, hogy itthon megkeressék az életben maradásukhoz szükséges forrásokat. Ezen tényezők figyelmen kívül hagyása olyan mértékű torzító jelleggel bír, ami tévútra viszi a ma kormányzók gondolkodását megítélésem szerint. Sajnos azt kell hogy mondjam, hogy pont, hogy még alaposabb, még mélyebb és még testre szabottabb, az egyénekhez kapcsolódó bánásmóddal, megoldási alternatívákkal párosította kellene, hogy működjenek ezek a hálózati rendszerek.

Itt nemcsak egyszerű strukturális átalakításról van szó, hanem arról, hogy először a decentralizációt lúgozzák ki; magyarul azt, hogy ott, ahol a legnagyobb – talán, nyugodtan mondhatjuk, a legnagyobb – tudás van a tekintetben, hogy mondjuk a helyi sajátosságok révén milyen kezelési módokkal lehet megfelelő megoldásokat kínálni arra vonatkozóan, hogy a munkájukat veszített emberek minél hamarabb a munkaerőpiacra visszakerüljenek, ott ezek a lehetőségek visszaszorulnak. Ezernyi egyéb és más okot, indokot, kifogást lehetne mondani az ellenében, ami ezen strukturális átalakítással szembenéz, de hát minden kormánynak szíve joga természetszerűleg, hogy saját maga döntsön arról, hogy milyen típusú átalakításokat kíván tenni. Csak azt szeretném mondani, ezekkel a bevezető gondolatokkal, hogy még az első Orbán-kormánynak is megfelelt az a strukturális működési mechanizmus, amely a munkaügyi hálózatok rendszerében jelen volt gyakorlatilag évtizedeken keresztül.

Biztos mindent lehet jobban csinálni attól, mint ahogy adott esetben működnek a rendszerek. Az elmúlt évtizedek tapasztalásait alapul véve lehet finomítani és jobb irányba vinni a dolgokat, de ez a típusú hatalomkoncentráció a kormányhivatalok vezetőinek az égisze alatt, a kezében, ez minden tekintetben torzítja a rendszer működését, és sajnos nem azoknak a javát szolgálja, akikért gyakorlatilag ezek a hálózati rendszerek kell hogy működjenek. Akkor, amikor a politikának mindegy a színe, de a politikának az van a homlokterében, a gondolkodásában, hogy hogyan lehet kiszorítani az embereket az ellátórendszerekből – a munkaügyi ellátórendszerekre gondolok –, amelyek segítő kezet kellene, hogy nyújtsanak a tekintetben, hogy újra a munkaerőpiacra lehessen találni, akkor szerintem nem jó pályán futunk.

Nem feltétlenül csak arról beszélek, hogy ugyanúgy a járulékokat beszedik, beszedi a mai rendszer, mint a 10 évvel ezelőtti vagy a 20 évvel ezelőtti csak, és ezzel szemben a szolgáltatások tekintetében visszaszorulás van, ezzel szemben akár az átmeneti segítségnyújtás tekintetében is visszaszorulások vannak. Kilenc hónap helyett ma oda jutottunk, hogy Európában a legrövidebb futamidejű: három hónapos támogatások működnek a munkahelyüket elvesztő emberek esetében, akkor is, ha

előtte évtizedeket dolgoztak folyamatosan. Magyarul az a baj, hogy én azt látom, azt érzékelem, hogy a ma politikáját csak az vezérli, hogy olyan statisztikai adatokat állítson össze, állítson elő, amelyek a külvilág előtt olyan képet festenek, mint ha jó lenne, mintha jó lenne, és közben sajnos nem, mintha jó, hanem a helyzet alapvetően rosszabb. Nahát ezért is sajnálom azt, hogy ezt a fajta szétzúzását a hálózati rendszereknek végbe vitték, mert újra összerakni bármit akár úgy, akár másképpen, ami a munkájukat veszített emberek érdekét szolgálja, az félelmetesen nehéz, azt nem lehet olyan egyszerűen megtenni, mint ahogy szétzúzták a rendszereket.

A másik gondolat, hogy az elmúlt hetek, hónapok történéseiből fakadóan eklatánsan foghatók, ha az előbb hivatkozott gondolatokra rátekintenek. És én meg arra utalok, hogy például a statisztika tekintetében hogyan működnek az elmúlt esztendőben a folyamatok, akkor önök is látják, hogy mondjuk, a KSH által történő kimutatások, amik a munkaerőpiacot érintik, azok gyakorlatilag olybá tűnnek, mintha a kormányzati elvárások szerinti statisztikai összeállításokról beszélhetnénk, beszélnék. Egyszerűen azért, mert ha valami hátrányos – a hátunk mögött lévő hónapok időszakában – a kormányzatra nézve, akkor egy-két-három hónapig a statisztikai adatok érdekes módon nem jelennek meg; ha előnyös, akkor aznap kétszer, háromszor, tizenhétyszer. Majd három hónap elteltével már az úgymond rosszabb statisztikai adatok is megjelennek, de ilyenkor már érdektelenek nyilvánvaló, hiszen a folyamatba nem beilleszkedőek, hanem az aktuális folyamatokat nem követő jelleggel, hanem kihagyó jelleggel igazolják vissza egy eltelt időt követően. Azt akarom ugyanis érzékeltetni, hogy pont abból fakadóan, amit a munkaügyi hálózatokon belül – akár a megyei, akár a kirendeltségi szervezeti egységek – a korábbi évtizedekben megcsináltak, hogy mindig plasztikus képpel tudtak fordulni a külvilág felé, ezeket a sajátossági jegyeit a rendszer elveszítette.

De, hogy tartalmi dolgokról is beszéljünk egy kicsit. Fekete László főosztályvezető úr hangsúlyozta, hogy két területen fontos változások születtek, vagy legalábbis a két területnek a fontosságát érzékeltette a munkahelyteremtésnek és a munkahelymegőrzésnek a fontosságát. Az értékítéletünk nem tér el egymástól már csak azért sem, mert évtizedekkel ezelőtt is gyakorlatilag hasonlóképpen gondolkodott az én ismereteim szerint ő is erről, és én is, hogy mind a két dolognak van létjogosultsága és fontossága. De szeretnék egy politikai üzenetre visszautalni, ami úgy hat évvel ezelőtt megfogalmazásra került többször, ami arról szólt, hogy egymillió új munkahely teremtésére kerül sor Magyarországon az elkövetkezendő tíz évben. Most közben hat esztendő ebből eltelik, és ezekből a munkahelyekből, amelyeket ígértek, mármint hogy a gazdaságban születnek ezek a munkahelyek, nem látunk semmit, vagy amit látunk, azt külföldön látjuk megvalósulni. Itt azt látjuk – és akkor a foglalkoztatási adatokat is fel lehet idézni –, hogy 2002 és 2010 között, abban a 8 esztendőben, a legrosszabb foglalkoztatási adatokkal bíró esztendőben, 2009-es volt, azt látjuk, hogy az elmúlt hátunk mögött lévő 5 esztendőben a legjobb foglalkoztatási adatokkal bíró esztendő az a 2014 volt. Tehát abból a 8 évből a legrosszabbat vettem ki, addig az 5 évből a legjobbat vettem ki, és ezek között az évek között 353 ezer fős plusz mutatkozik 2014 javára. Szeretném jelezni, hogy ebben az esztendőben, a 2009-hez képest, nagyjából 160 ezerrel több közfoglalkoztatott jelenik meg. Szeretném jelezni, hogy igazából 110 ezerrel több a hivatalosan külföldön munkatevékenységet végző, akik a magyar statisztikában benne vannak, jelenik meg. És szeretném jelezni, hogy akkor a diákfoglalkoztatás nem volt benne a statisztikákban, most benne van, százezres nagyságrendet jelent. Ha csak ezt a három számot, és még tudok másik hármat mondani, kiemeljük, akkor látható módon nem többen dolgoznak, mint a kormányváltás előtti esztendőben, hanem sajnos kevesebben.

Tehát a statisztika lehetőséget ad arra is, hogy tisztességes módon történő elemzéssel közelítsünk a dolgok irányába, meg lehetőséget ad arra is, hogy hülyítsük az embereket, mármint legyenek, akik ezt elhiszik. Én nem vagyok híve annak, hogy bármilyen politikai érdekből fakadóan a hülyítés szintjére jussunk, tehát hogy azt próbáljuk megtenni, ezért én azt javaslom mindegyikünknek, akik a bizottság keretei között vállalkozásfejlesztéssel, foglalkoztatáspolitikával foglalkozunk egy kicsit, hogy legyünk korrektek és tisztességesek. Ismerjük el az eredményeket és aggódó szemeket vessünk azokra a folyamatokra, amelyek adott esetben zajlanak az ország határain belül, és amelyek látható módon nem fognak megtörni, hanem az elkövetkezendő időszakban is, ha mértékadó változások nem következnek be, akkor folytatódni fognak. Én már itt alapvetően a külföldre történő elvándorlást érzem a legfontosabb vagy a legsúlyosabb problémának, amellyel foglalkozni kellene. És itt most nem fogom elmondani azt, amit a Magyar Szocialista Párt folyamatosan mond hosszú hónapok óta, hogy miért kell a fizetésemelések irányába elmozdulni; de azt el fogom mondani, hogy a fizetésemelések irányába történő elmozdulás alapból a kormány mohóságának a visszafogásával kell hogy párosuljon. Erre csak egy példát mondok önöknek, és önök is tudnak még másik kettőt hozzátenni. Nem olyan típusú változásokat kell eszközölni, amelyek utcán jól mutatnak óriásplakátokon, példát mondok rá, nő a minimálbér, újra nő a minimálbér, amely tekintetében mindegyikünk tudja, hogy nő a minimálbér bruttója 43 százalékkal, nő a minimálbér nettója 13 százalékkal, de vásárlóerő-értékben kevesebbet képvisel, mint 5-6 évvel ezelőtt. Miközben az aktuális hatalom, a kormány 32 ezer forinttal több járulékkerhet visz el az emberektől és a munkaadóktól és a munkavállalóktól együttesen. Ha ez a mohóság nem lenne meg, ha nem a központi költségvetés hiányából történő többletbevétel határozná meg a gondolkodásokat, akkor ezeket a forrásokat bérek fejlesztésére lehetne fordítani, megélhetés alapját biztosító minimálbért lehetne adni az embereknek, amely adott esetben a létminimum összegét is eléri, vagy azt meghaladja... Ja, hogy most már azt is el kívánják törölni, az egy másik kérdés, tehát azt gondolom, hogy ezek lennének azok az utak, amelyeket ésszerű és célszerű lenne járni egyszerűen annak érdekében, hogy ne növeljük azt a hajlandóságot, hogy mindenki el akarjon menni ebből az országból.

Értem én, hogy csodaprogramok is születnek, hazaváró program keretei között. Most már 52 embert sikerült hazahozni. Értem, csak amikor félmilliónál többen vannak kint akár Anglia, Németország, Ausztria, alapvetően e három ország területén Európában, akkor azt gondolom, hogy ez nem igazán jó megoldás.

Azt akarom érzékeltetni ezzel, hogy a munkahelyteremtés fontossága mindenek felett, de azért látjuk, hogy az a 41 milliárd forintos nagyságrendű pénz 21 730 embernek a munkahelyteremtéséhez járult hozzá, nagyjából kétmillió forintos fejenkénti összeg életre hívása mellett. Meg azt is látjuk, hogy ha és nem munkahelyteremtés, hanem bármilyen más aktív foglalkoztatáspolitikai eszköz támogatás mellett születik adott esetben vagy munkahely vagy munkahely megtartása, akkor ez most már szinte jellemzővé kezd válni a munkaerőpiacon, magyarul támogatás nélkül szinte nem születik új munkahely. A statisztikai adatokból fakadóan egyértelműen fogható, hogy messze-messze döntő többsége a megszületett munkahelyeknek csak kormányzati kiegészítő támogatások mellett születik. A gazdaság akkor működik szerintem jól, ha munkahelyek önmaguktól is születnek egyszerűen azért, mert van piac, egyszerűen azért, mert az előállított termékeket el lehet adni a piacon, és persze az ilyen rásegítő hatások még tovább ösztönözhetik ezeknek a folyamatoknak az alakulását. De nem túl mélyre menve ezekbe a dolgokba, igazából azt forszíroznom újól, hogy sajnálatos módon abból az alapigéretből, ami arról szólt, hogy egymillió új munkahely születik a gazdaságban, abból inkább a

köszönt vissza, hogy adott évek viszonylatában több tízezernyi mikro- és kisvállalkozás szűnik meg. Olyanok sokasága, akik a foglalkoztatásban mértékadó módon szerepet játszanak. Hiszen tudjuk, hogy a kkv-szektor az, aki a magyar foglalkoztatotti kör többségét foglalkoztatja. 60-70 százalék között pulzál a rendszer, attól függ, milyen időszakot nézünk nagyságrendben. A teljesítmények előállítása, a bruttó hazai termék előállítása tekintetében nyilván nem ők hozzák a többséget, hanem inkább a nagyobb cégek, de foglalkoztatási szempontból ők ilyen értelemben a legfontosabbak.

Egy nagyon egyszerű kérdésként még azt szeretném megfogalmazni, hogy ugye lehet megint csak statisztikailag sokféle számsort kimutatni. Én jelentős pozitív értelmű előremozdulásnak tartom azt, hogy éves szinten átlagosan mondjuk tízmilliárd forintos nagyságrend jelent meg a munkahelyteremtés tekintetében, de még azt megelőző esztendőkből csak mondjuk, kettő, de szeretném azt is hozzátenni és megkérdezni, tudom a választ is, tehát segíték majd, ha esetleg nem sikerül jóra, hogy az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközök decentralizált felhasználható forrásai tekintetében mondjuk, az ilyen típusú források hogyan és miképpen néznek ki az elmúlt tíz év távlatában.

De nem is igazából az a lényeg, hogy én ezt megkérdezem, hanem inkább az, hogy arra figyelmeztessem önmagunkat és a döntéshozókat legkiváltképp e tekintetben, a szakmai felületen döntéshozókat, hogy azoknak a forrásoknak a biztosítása, amely a helyben történő felhasználás lehetőségét megadja, tehát a decentralizált források biztosítása elengedhetetlen fontossággal bír. És ennek a folyamatos, időről időre történő növelése szerintem szükségszerű, és ebben szeretném, ha minél intenzívebb előrelépések jellemeznék majd az elkövetkezendő időszakot. Így szűkszavúan, alelnök úr, most egyelőre ennyit szeretnék.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Képviselőtársamat azért arra kérném, hogy bízom benne, hogy ez a felvezető a többi négy napirendi ponthoz is nagyjából megadta az alapot, már csak tényleg azért, mert szeretnénk időben végezni három órára, vagy akkor kénytelenek leszünk megszakítani ezeket a napirendi pontokat. Én okulva abból, hogy persze nem feltétlenül hátrány, de nem is előny, ha minden egyes bizottsági ülésen minden egyes témához egy nagy általános politikai kinyilatkoztatást teszünk, bár persze ez a helye és a kerete is a dolognak, én csak azt tudnám leszögezni, képviselőtársam, ha most elnöki minőségemben kérnék magamtól szót, és tudnék reagálni arra, amit ön mondott, mert mást képviselőtársamat nem láttam, hogy jelentkezett volna, hogy az a probléma alapvetően, hogy minden egyes ügyről - és ez egy furcsa magyar betegség talán - teljesen az ellenkezőjét gondoljuk képviselőtársammal. Meg, ha lehet így mondani, a Fidesz meg a Magyar Szocialista Párt. Ugyanazokból a statisztikákból, ugyanazokból a számokból, ugyanabból a realitásból teljesen más következtetést vonunk le, mint a képviselő úr. Mi azt gondoljuk, hogy természetesen van sok kihívás és sok teendő a magyar munkaerőpiac, a magyar bérek tekintetében, de az az út, amit ez előtt hat évvel vagy öt évvel elkezdtünk, annak rettentő sok eredménye van. Lehet persze a számokat megkérdőjelezni, de huszonvalahány éve nem dolgozott annyi ember a magyar gazdaságban, mint amennyi most dolgozik. Meg lehet persze kérdőjelezni egy közmunkaprogramnak az értelmét és a valódiságát, de erről nagyon sok vitát lefolytattunk, hogy egészen másként látjuk ennek a programnak a hasznosságát még akkor is, ha ez egyébként a közfoglalkoztatást bővíti ilyen szempontból, de a munka világába vezet át. Lehet persze és kell is gondolkodni azon, hogy a Nyugat-Európában munkát vállaló magyarokat hogyan lehet visszahozni, de itt csak megjegyezném, hogy ez a fajta kiáramlás egyébként a hozzánk hasonló sorsú országokhoz képest

Magyarországon még mindig a legkevésbé égbekiáltó probléma. Vannak sokkal nagyobb kibocsátó országok, nem a lakosság miatt, hanem arányaiban nagyobb kibocsátók, és egyetértünk persze sok mindenben, hogy a bérfelzárkózás Nyugat-Európához az egyik legnagyobb kihívás, csak ezt úgy kell megtenni, hogy közben a gazdaság hatékonysága és működőképessége legalább azt a szintet tudja hozni, amit az elmúlt néhány évben hozott.

Mindezekén túl én azt gondolom, hogy egyetlenegy dolog talán abszolút jelzi azt, hogy mekkora fordulat, az én olvasatomban pozitív fordulat történt az elmúlt öt évben, hogy ma Magyarország egy-két régióját leszámítva alapvetően a munkanélküliséggel szemben munkaerőhiány jelentkezik, és azon kell gondolkodnunk, hogy azokat a forrásait, amik megvannak, azokat hogy tudjuk át- vagy szakképzésre fordítani, és azoknak az embereknek is olyan munkát adni, ami az egyről a kettőre való lépést jelenti.

Ez, azt gondolom, óriási fordulat ahhoz képest, ami ezelőtt 6-7 éve volt, hogy az ország bizonyos részein 20, bizonyos részen meg 10 százalék fölött volt egyébként a munkanélküliség, tehát mi a pozitív fordulatot egyértelműen látjuk. Azt is látjuk összességében, hogy vannak kihívások, és folyamatosan erre a területre igenis forrásokat és eszközöket kell biztosítani.

Én most még azt kérdezném meg, és akkor itt én a magam képviselői hozzászólását befejezném, hogy első körben képviselőtársaim közül van-e, aki még hozzá kíván szólni. *(Jelzésre:)* Parancsolj!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ugye, a tájékoztató a munkaügyi szervezetek átalakításáról, szervezeti felépítéséről, jelenlegi működéséről, valamint a munkahelyteremtő, munkahelymegőrző támogatások eredményességéről szolt, és egy szóbeli kiegészítésben nagyjából felvázolták azt is a minisztérium képviselőjében, hogy milyen fordulatok következtek be az elmúlt négy évben. És itt rögzíteni kell azért, hogy honnan indultunk, mert amikor 2010-ben átvettük a kormányzást 12 százalék fölött volt a munkanélküliség, és jelenleg tartunk 6,8 százalék alatt: 6,7 százaléknál mindent belevéve; és azt gondolom, hogy a négy év alatt csak 41,3 milliárd forint támogatást biztosítottunk 3730 kis- és középvállalkozásnak, ez mind-mind a munkahelyteremtéshez hozzájárult.

Részletesen le van bontva, hogy milyen támogatásokat nyújtottunk 2011-ben, 2012-ben. 2011-ben 5 milliárd forint támogatás állt rendelkezésre 381 pályázó részére; 2012-ben 10 milliárd forint támogatás 585 vállalkozás részére; 2013-ban 13 milliárd forint 1139 kis- és középvállalkozás részére. Tehát azt gondolom, hogy ebből azt kihozni, hogy nem jó irányba haladunk, hogyha ellenzéki képviselő lennék, akkor is egy nehéz feladat lenne. És lehet itt mondani, hogy egymillió munkahelyteremtés, ugye, ezt 10 évre mondtuk lebontva, de azért csak már négyszázezernél tartunk.

Az meg a legegyszerűbb ellenzéki álláspont, hogy növelni kell a béreket. Ha én ellenzéki lennék, én is azt mondanám, hogy növelni kell a béreket, ez rendkívül jól hangzik a választók fülének. Azt kell mondanom, hogy növelni kell a béreket nyilvánvalóan úgy, hogy a versenyképességet ezzel együtt szinkronban tartani, ez az ország érdeke. Ez nem pártérdek, ez ország érdek. Ha megnézzük a versenyképességi adatokat, Franciaországban azért van tragédia – idézőjelben –, mert egyáltalán nem tudják tartani a versenyképességet Németországgal, és azért tartanak ott, ahol tartanak. Mi viszont a versenyképességben fokozatosan megyünk előre, és azt gondolom, hogy fokozatosan tudjuk fejleszteni a béreket is annak tekintetében, hogy az ország versenyképessége ennek tekintetében hogy van alárendelve. Ha ezt a folyamatot tartani tudjuk, meggyőződésem, hogy az ország elindul – nem öt éven belül, nem is tíz éven belül –, előbb-utóbb odaérünk valamikor az európai átlag

szintjéhez, azt kell megcélozni. Azt, hogy Németország szintjét mikor érjük el, azt nem is merem most itt megemlíteni, ha komolyan beszélünk a dolgokról.

Én azt tudom mondani, egyrészt az anyaghoz gratulálok, és ezen az úton kell továbbhaladni, és a minisztériumnak pedig további sok sikert kívánok, hogy ezekben a fejlesztésekben, támogatásokban együtt tudjunk működni. Köszönöm szépen a beszámolót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Első körben megadnám a minisztérium képviselőinek, hogy reagáljanak a képviselői hozzászólásokhoz.

### **Fekete László (NGM) viszonzválasza**

FEKETE LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Nagyon konkrét kérdés hangzott el a szabad vállalkozási zónákkal kapcsolatban. Nagyon röviden. Ugye, az elmúlt időszakban, egy-két héttel ezelőtt, stabilizálódott most már, és megegyezően az összes hátrányos helyzetű járás és település belekerült ebbe a rendszerbe.

Konkrét kérdés volt, hogy hogyan alakul a következő időszakban a támogatási lehetőség. Ugye, említettem, hogy a gazdaságfejlesztési operatív program keretében kerültek meghirdetésre, és kerülnek '16-ban is meghirdetésre azok a fejlesztési pályázatok, amelyek célzottan is támogatják a szabad vállalkozási zónákat. Eddig meghirdetésre került – gyorsan összeszámoltam – nagyjából 160 milliárd forintnyi támogatási összeg, amire fejlesztési pályázatot lehet benyújtani, és a 2015, '16 évi fejlesztési keret kapcsán pedig tudomásom szerint előkészítés alatt áll, hogy kiegészüljön a szabad vállalkozási zónákban felhasználható pályázati keretösszeg, amivel még célzottabban kívánunk abban a térségekben a munkahelyek létrehozásához segítséget nyújtani.

Felmerült, hogy milyen kiegészítő lehetőség van. Ugye, ennek a jelentésnek nem képezte részét az egyéneknek nyújtott támogatások bemutatása, amivel képzéssel, munkabérhez nyújtott támogatással segítjük a munkahelyen való stabilizálódását, vagy bekerülését az embereknek. Az Európai Szociális Alap '14-'20-as időszakában 100 milliárdos nagyságrendű olyan program indul el, amely a térségek helyzetét figyelembe véve került megtervezésre, és – csúnya szóval – allokálással támogatási lehetőség. És itt is kifejezetten a hátrányos helyzetű térségek akár képzési, akár bértámogatások tekintetében egy jelentős keretösszeggel helyben gazdálkodhatnak, és támogatást nyújthatnak azoknak a vállalkozásoknak, akik a munkaerőpiacon állás nélkül lévő képzésben, felnőttképzésben felkészített emberek számára új munkalehetőséget kívánnak adni.

Szintén felmerült, hogy mi történt a Nemzeti Foglalkoztatási Alap központi és decentralizált keretével. Említettem, hogy ugye, hogy ez a fajta kvv munkahelyteremtés egy jelentősen nagyobb összeggel átkerült a gazdaságfejlesztési operatív program keretébe. A megmaradó Nemzeti Foglalkoztatási Alapban lévő összegben továbbra is központi és decentralizált keretre készítünk előterjesztést, illetve születik döntés, tehát ebből a keretből is biztosítunk a megyékben felhasználható, és emlékeztetnék: az uniós programok mellett szabadon felhasználható keretösszegeket. Természetesen önmagában nézve ez az összeg már nem annyi, mint egy évvel ezelőtt volt, de együtt kell nézni mindig az ott rendelkezésre álló hazai és európai uniós forrásokkal a valódi mozgásteret és a mozgáslehetőséget.

Szintén nem szólt a jelentés a foglalkoztatással kapcsolatos statisztikai kérdésekről. Engedje meg képviselő úr, hogy csak arra emlékeztessenem, hogy a KSH statisztikai rendszere '91 óta az ILO standardok szerint működik. Tehát gyakorlatilag

több mint két évtizede a statisztikai adatok feldolgozása és készítése – képviselő úr ezt tökéletesen ismeri – a szerint a standard szerint működik. És havonta ön is látja, illetve ismeri, hogy államtitkár úr, illetve a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat tekintetében pedig a munka.hu honlapon közöljük mind a szervezet statisztikai adatainak a feldolgozását hasonló rendszerben és módszerrel, ami szintén évtizedes múltra tekint vissza, illetve biztosítjuk a KSH adatainak is a nyilvánosságra kerülését szóban is, a sajtó útján és egyéb területeken. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna.

ELNÖK: Kérdezem, hogy a Miniszterelnökség akkor ezek alapján nem kíván szólni. Köszönöm szépen.

Egy körben megadnám képviselőtársaimnak a szót. Kíván-e valaki ebben a körben, vagy esetleg más napirendi pontnál szólni. *(Jelzésre:)*

Parancsoljon képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Rengeteg mindent tudnék az elmondottakhoz hozzáillesztetten mondani, de önmegtartóztató vagyok. Azért egy mondatom van, amit úgy általában vettem, azt hiszem, hogy igaz. Tehát, ha a süketek párbeszédét folytatjuk egymással, akkor nyilván soha nem fogjuk megérteni egymást, és soha nem fogunk tudni előrelépni azokból a zsákutcákból, amelyeket adott esetben képviselünk. Mondhatni talán, hogy kölcsönösen is néha beleesünk ebbe a hibába, bár én törekszem arra, hogy ne tegyem ezt. De, a statisztikával olyaténképpen foglalkozni, hogy bemondani egy számot, és azt a számot igaznak tekintve próbáljuk meg befolyásolni a környezetet, szerintem nem szabad. Fekete László főosztályvezető-helyettes úr, ahogyan mondja például a standardoknak a dolgait érintően, hogy ugyanez van. Persze, én is teljesen tisztában vagyok vele, hogy két évtizede ezek a standardok gyakorlatilag működnek, csak a mögöttük lévő tartalom más. Akkor, amikor mondjuk, hat évvel ezelőtt Magyarországról külföldön munkatevékenységet végző ember, a két kezét, ha így felteszi főosztályvezető-helyettes úr, és ezerrel megszorozza, akkor nagyjából rendben van, ilyen nagyságrend volt, az nem egyenértékű azzal, mint amikor 120 ezer embert mutat ki a KSH, akik egy évnél nem régebben foglalkoztatottak, és ezáltal benne vannak a magyar statisztikában, mintha Magyarországon dolgoznának. Tehát a standard igen, de a tartalom már egészen eltér egymástól. A lényeg ebben van. A lényeg abban van, hogy lehet ugyanazon metódusok alapján összeállítani adatsorokat és sok minden mást, de amikor megtízszereződik valami tartalmában, létszámában, akkor a súlyában egészen mást jelent. Akkor, amikor 120 ezer embert mutatnak ki a külföldön munkát végzettek közül olyaténképpen, mintha kvázi Magyarországon dolgozna, akkor az nem ugyanaz, mint amikor öt évvel ezelőtt ez 5 vagy 8 ezer fő volt.

Kettő. Van egy másik lába is ennek a történetnek. Meg kell nézni azt is, hogy mondjuk Magyarországon más európai tagállamból, mondjuk a másik 27 tagállamból mennyien vannak olyanok, akik munkát végezve a saját hazai statisztikájukban ott szerepelnek, mintha ott lennének foglalkoztatottak. Merthogy itt nem régebben mint egy éve dolgoznak, és meg kell nézni, hogy ez, mondjuk a hat évvel ezelőtti meg a mostani időszakhoz képest hogyan változott. Ha tízszeresére nőtt ezeknek a száma is, akkor azt mondom, hogy pariban vagyunk. Na de nem! Főosztályvezető-helyettes úr teljesen tisztában van azzal, hogy ez nem így van, sőt bizonyos értelmű csökkenést könyvel el ilyen értelemben a statisztika a más országokból Magyarországon munkatevékenységet folytatók és a saját országukban, a saját statisztikai rendszerükben ott foglalkoztatottként nyilvántartott között. Tehát a torzítás abban van, hogyha nem következetesen és konzekvensen használjuk a standardok mögötti

tartalomnak a megvilágítását. De nem akarok mélyebb elemzésbe menni e tekintetben, de talán érdemes elgondolkodni. Lehet, hogy képviselőtársaim egyikét-másikat nem is érdekli ez a dolog, ne haragudjanak, azért kell hogy ezt elmondjam, mert azt gondolom, hogy úgy korrekt, hogyha már számok mögött megbújó vagy nem megbújó emberek sokaságáról beszélünk, akkor világos és tiszta legyen, hogy mi van ezek mögött a számok mögött. A másik része a dolognak, hogy nyilván bizonyos értelemben a statisztikák vonatkozásában is érdemes lenne újragondolni bizonyos dolgokat. Mert ha megnézzük a KSH-nak meg a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatnak azokat a jelentéseit, amelyek gyakorlatilag munkaerő-felmérések keretében köszönnek vissza, vagy mutatkoznak meg, akkor azt látjuk, hogy olyan nagyságrendű és mértékű eltérések vannak, metódusbeli megközelítésekből fakadóan is, de végkövetkeztetés tekintetében ugyanarra a dologra vonatkozóan, amelyek szerintem nem jók. Nem jók, mert képes a rendszer kimutatni azt egy adott időszakot érintően, mindegy, hogy milyen évet milyennel hasonlítunk, most nem ez a lényeg, de hogy százezer fős foglalkoztatási növekedés van, másik esetben meg kétezer fős mínusz van. Tehát akkor ez így nincs rendjén. Akkor ezeket a dolgokat is helyére kell tenni. De engem nem a statisztika érdekel. Ezt csak azért mondtam el, mert főosztályvezető-helyettes úr e tekintetben szolt a dolgokról.

Engem sokkal inkább a valós beltartalma érdekel ezeknek a dolgoknak. Az, hogy a foglalkoztatási „színpadon” hogyan tudnak megjelenni az emberek, és nem politikai lózung, képviselőtársam, alelnök úr, az, ha arról beszélek, hogy fizetésemelés, hanem egyszerűen látni kell világosan. És önöknek ebben nem tudok mást mondani, mértékadó felelősségük van, hogy jelentős és leginkább a legszorítottabb feltételek között élő, dolgozó emberek esetében jelentős jövedelemnövekedés, fizetésemelés nélkül nem megy tovább a történet. Persze, hogy nem lesz munkaerő. Pont abból fakadóan, de ez nem dicsőség, ez mínuszos történet, hogy elmennek az emberek tízezzel és százezzel. Ön azt mondja, hogy hát, amikor 11 százalékos volt a munkanélküliség egy adott térségben, most meg 6 meg 7, akkor milyen pozitív ez a változás. Persze, a számok azt mutatják, mintha pozitívak lennének. Csak, ha mögötte meg az van, hogy százezrek hagyják el az országot egy adott régióból is több tízezen, adott esetben van olyan régió, amelyet százezren, akkor ezek a statisztikai adatok nem eredmények, hanem kudarcok. Megint a hülyítés kategóriája. Ki lehet azzal állni, hogy 6-7 százalék, de ez nem eredmény. Az az eredmény, ha jó értelmű gátat, féket lehet szabni annak, hogy ne tíz- meg százezrek hagyják el ezt az országot. És a jövő szempontjából sem mindegy ez, szerintem egyikünknek sem. Nem személy szerint csak és, hanem globálisan, Magyarország szemszögéből nézve se. Nem meggátolni, inspirálni arra, hogy itthon maradjon, könnyebb, mint visszahozni. És ez a kulcsa a dolognak.

Az a kulcsa a dolognak, amiről az előbb beszéltünk, hogy egy olyan jó szándékú program keretei között, amelyekben vissza akarják hozni az embereket Magyarországra, 52 ember tudtak visszahozni 600 ezer emberből, visszahozni szinte a lehetetlenség kategóriájával párosítható. Az itt maradást megerősíteni könnyebb. Ahhoz nem kell kétszer meg két és félszer akkora béreket adni, mint amilyenek ma vannak. De hogy el kell mozdulni erről a holtpontról, amiben ma leledzünk, ebben biztos vagyok. És ez nem politikai indíttatású mondat, hanem azért mondom, mert meggyőződésem, hogy a foglalkoztatáspolitikára való ráhatása elengedhetetlen fontossággal bír. Csak befejező mondatként mondanám, hogy főosztályvezető-helyettes úr, én megelőlegezem, de nem rajtam múlik a történet, hogy az elmúlt esztendőben megszűnt sok minden olyan, ami alapot ad ahhoz, hogy megfelelő módon értékelni és mérlegelni lehessen. Az éves munkaerő-piaci helyzetképes ismertető összefoglaló munkaügyi központok szintjén 2013, ha jól emlékszem, az



időszak, amikor megszűnt a történet. De a főbb aktív foglalkoztatáspolitikai eszközök hatékonyságának a mérése, ez is megszűnt. Annak idején, emlékszik főosztályvezető-helyettes úr, a decentralizált források felhasználását érintően, amiről nem esett szó az előbbieken, 14-15 eszköz vonatkozásában hatékonysági vizsgálatok, elemzések sokasága történt meg annak érdekében, hogy hogyan célszerű és mit kell változtatni a felhasználások tekintetében. Most nincs. Most majdnem olyan, mintha odadobásra kerülnének ezek a források, és nem biztos, hogy jó hatékonysággal kerülnek felhasználásra. Nem megyek tovább, csak azt akarom érzékeltetni, hogy minden egyes mondatom, amit akár az előbbi, akár a mostani megszólaláskor mondtam, az csak és azt a célt szolgálja, hogy arra próbáljam meg legjobb tudásom szerint felhívni a figyelmüket, hogyha nem tudunk változtatni akár közösen azon, hogy a bérek vonatkozásában mértékadó változások legyenek, és a kormány a maga mohóságáról mondjon le, mondtam példát a minimálbér tekintetében a 32 ezer forint egy főre eső többletjárulék-teher öt év leforgása alatt havonként. Szóval, ha ezekről nem tud lemondani a kormány, és nem tudja átrendezni a forrásfelhasználás és kihelyezés dolgait, akkor szerintem nagyon nagy tragédiák lesznek. Lehet, hogy nem jövőre, még lehet, hogy nem is két év múlva, lehet, hogy már akkor, amikor önök nem kormányoznak, de teljesen mindegy ilyen értelemben, hogy ki kormányoz: önök vagy mások; önök vagy mi, vagy bárki más. Ha ezeket a trendeket, tendenciákat nem tudjuk megfékezni, akkor beláthatatlan következményei lesznek ezeknek a folyamatoknak, én erre szerettem volna fektetni a hangsúlyt, mindenfajta politikai él nélkül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha más kérdés, észrevétel nincsen, akkor az első napirendi pontot lezárnam. Megköszönöm a minisztérium képviselőinek a hozzászólásokat.

### **A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a szakképzési rendszer átalakításáról, működéséről, valamint a rendelkezésre álló forrásokról**

Áttérnénk a második napirendi pontra, ami a szakképzési rendszer átalakításáról és működéséről, illetve a rendelkezésre álló forrásokról szólna. Gondolom, hogy itt az NGM fogja elmondani a kiegészítést, én pedig átadom majd egy rövid időre az ülés vezetését Bányai alelnök úrnak.

Parancsoljon!

*(Az elnöklést Bányai Gábor alelnök veszi át.)*

### **Dr. Odrobina László helyettes államtitkár (NGM) kiegészítése**

DR. ODROBINA LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, alelnök úr. Amit átküldtünk elektronikusan, ahhoz képest mondanék néhány szót tekintettel arra, hogy az idő eléggé előrehaladt.

A koncepció, aminek mentén a szakképzés átalakítása megtörtént, az a vállalatok és a gazdaság munkaerő ellátottsága érdekében történt. Mi azt tapasztaljuk, hogy a beruházások legnagyobb akadálya mostanában már a megfelelő számú és minőségű munkaerő hiánya. Ennek érdekében a szakképzési rendszert úgy alakítottuk át, hogy nyitottabbá tettük. Ugye, a beiskolázásnak a korhatárát 21 évről 25 évre hoztuk át a nappali rendszerben, a második szakma megszerzését lehetővé tettük a felnőttek számára korhatár nélkül. A duális képzési formában történő beiskolázás lehetőségeit szélesítettük, és több olyan támogatást léptettünk életbe vagy

lép életbe januártól, amelyek a cégeket arra ösztönzik, hogy duális képzésben vegyenek részt és képezzék ki saját leendő munkásaikat.

Ebben a folyamatban a kamara is szerepet vállalt. A kamarai garanciavállalásnak az intézményeiben, amivel garantálja a kamara, vagy garantálja az állam azt, hogy ha csak egy olyan képzőhely is van adott városban, amelyik tudja a diákot fogadni, akkor a diák ott fog tanulni, hiszen iskolában nem végezheti a gyakorlati képzést, és ezzel ugye, az ő duális képzése is meg lesz alapozva.

A leírt intézkedések következtében azt gondolom, hogy a rendszer elkezdett egy kicsit más irányba mozogni. Ennek a mozgásnak a legkézzelfoghatóbb jele volt, hogy nyáron, július 1-jével a KLIK fenntartásából átkerült az NGM-hez 303 iskola, amelyek 44 centrumba szerveződtek. Ez azt jelenti, hogy a centrumok, az iskolák és a korábbi 303 iskola pedig úgymond tagiskolai státuszba került. Jelenleg tehát 44 centrumban a korábbi 363 iskolának a méretét egységesítettük, a korábbi összevontakat szétszedtük, és 44 helyett 365 iskola működik.

Ennek a szám felsorolásnak, amit most említettem, a célja azonban nem pusztán a számokkal való hadakozás volt, hanem az, hogy a munkaerőpiachoz, gazdasághoz közelebbivé tegyük az irányítását az iskoláknak, és közvetlenül tudjanak reagálni a munkaerőpiac igényeire, hiszen azt láttuk, hogy a KLIK-es fenntartásnál jobbat is el tudtunk képzelni, és az eddigi reakciók, eddigi történések visszaigazolták a meglátásainkat. És itt átcsatolnék részben a második kérdésre az előadásnak, mert az iskolák így jobban képesek bevonni a gazdaság forrásait a saját fenntartásukba, és hatékonyabban, költséghatékonyabban is tudnak működni.

Még két dolgról beszélnék. Az egyik az, hogy a felnőttek számára szeptembertől ismét ingyenessé tett második szakképesítés megszerzése kapcsán több mint 15 ezer felnőttet tudtunk bekapcsolni abba a folyamatba, hogy ők két év után egy második, az állam által elismert szakképesítéssel rendelkezzenek, és ezáltal a munkaerőpiaci esélyeik növekedjenek.

Illetve még egy dolgot szeretnék kiemelni, hogy a szakképzés átalakítása olyan irányba zajlott és zajlik jelenleg is, hogy a '16 szeptemberétől beiskolázott diákok már három iskolatípusban középfokon, tehát: gimnázium, szaggimnázium és szakközépiskola esetében nem kell választaniuk szakképzés, szakma vagy továbbtanulás között, hiszen mind a két szakképző iskolában, úgy a szaggimnáziumban, mint a szakközépiskolában érettségit és szakmát is kapnak a diákok. Köszönöm szépen rövid összefoglaló erejéig.

ELNÖK: Köszönöm szépen Odrobina államtitkár úrnak a kiegészítését, és tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy alelnök urat helyettesítve, az elnöki teendőket egy pár percig én látom el.

Szeretném kihangsúlyozni, amit elmondott, hogy a második szakképesítés megszerzésének a lehetősége, ami mostantól felkínálásra került, plusz 15 ezer főt jelöl, ennyien kapcsolódtak be a felnőttoktatás keretén belül, hogy új szakmát, vagy másik szakmát találjanak.

Tisztelettel jelzem a bizottság tagjainak – nem azért, mint egykori iskolafenntartó –, hogy az elmúlt 25 évben az egyik legnagyobb hibák közé tartozik az, hogy a magyar szakképzési rendszert nem tudtuk megújítani, nem újult meg, és tömegével képzett, a későbbiekben értéktelenné váló szakmákat. Sok esetben a szakképzési rendszerben rengeteg gondot okozott – még a '90-es évek végén érhetően, de a 2000 év közepétől keveset tudtunk, még az Iparkamarával karöltve is – olyan szakmákat találni, amire mondjuk a hazai munkaerőpiac, és a magyar gazdaság vevő lett volna. Úgyhogy ez egy óriási paradigmaváltás lesz a magyar szakképzési rendszerben, hogy végre, ha minden igaz, a mai kornak megfelelő

szakmákat fogunk képeztetni. És csak egy példát hadd mondjak, hogy mennyire forró volt ez a helyzet – erre nyugodtan lehet reflektálni, majd a vitát is megnyitjuk –, hogy egy kertészeti szakközépiskola legkeresettebb szakképzési része a rendőrképzés volt, tehát a rendészeti képzés volt. Nem mondom, hogy melyik iskola, de az ország sok pontján megtaláltunk hasonlót, tehát kertészeti szakközépiskola rendészeti képzést tudott leginkább fenntartani. Fontos, hogy legyenek rendőrök, de akkor viszont minek a kertészeti szakközépiskola, úgyhogy, ha valakinek, tisztelt képviselőtársaim, van hozzáfűznivalója, akkor megadom a szót. *(Jelzésre:)*

Gúr Nándor képviselő úr, parancsoljon!

### **Kérdések, vélemények, viszonzulás**

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Azzal szeretném kezdeni – és ezt nem bontanám ki részletesen –, hogy az én személyes tapasztalásaim szerint vannak olyan történések az elmúlt évekből, amelyek támogatandók vagy támogathatók, tehát az elmúlt öt évből is. Engedjék meg, hogy ne bontsam ki. Tudom, hogy szívesen hallaná képviselő úr a részletkérdéseket is, de ami jó, akkor azt nem kell feltétlenül ismételgetni, azt mondom, hogy rendben van, csináljuk.

Odrobina László helyettes államtitkár úr által történt elmondottakat én részben akceptálom, és egyet is tudok érteni vele az első bevezető mondatával, ami arról szólt, hogy munkaerőhiány, ugye? Munkaerőhiány alakul ki, ami az előbbi eszmecsereben is elhangzott, nem megyek vissza és nem kezdem el újra a történetet, csak azt akarom érzékeltetni, hogy azok a változások, amelyek zajlanak az országban, hogy munkaerőhiányok alakulnak ki bizonyos szakterületeket érintően, ezek sajnos nem a pozitív változásokból fakadnak. Tehát mondtam, hogy vannak – a tárca is érintette – pozitív változások, de ezek sajnos nem a pozitív változásokból fakadóak, azon kellene változtatnunk, hogy ezt ne tekintsük irreverzibilisnek, próbáljuk megfordítani; kettő: olyan folyamatokat indukálni, amelyek segítik a történet jobbá alakulását.

A duális szakképzés, a duális képzés. Nagyon sok nehézség van e körül az ügy körül. Nyilván a magyar oktatási rendszer a tapasztalásokból fakadóan ráállt egy olyan pályára, ami nem biztos, hogy úgy ám blokk átültethető. Ami a német szakképzésben van, az nem biztos, hogy ugyanolyan formában a magyar szakképzés rendszerén belül is működőképes vagy ugyanolyan hatékonysággal működőképes. Ennek a veszélyére szeretném egyrészt felhívni a figyelmet, tehát, hogy itt nem lehet csak úgy automatikus adoptációval ellátni a dolgokat.

Már csak azért sem, mert ha belenézünk abba, hogy hogy néznek ki Magyarországon a képzőhelyek által történő kínálati felületek, akkor sok tekintetben kérdőjeles az adható válaszunk e tekintetben. A képzést, a képzés lehetőségét, a gyakorlati képzés megvalósításának a mikéntjét, a tanulószerveződések felületének a biztosítását hogyan tudják a cégek megadni. Fel vannak-e erre készülve? Van-e szándékuk és hajlandóságuk e tekintetben? Mert ezt a terepet nyitni kellene ahhoz, hogy az a folyamat, amit el akarunk indítani, el akarnak indítani, az erősödni tudjon. Én azt látom, hogy ma az eddigi próbálkozások ellenére is vagy mellett is a cégek döntő többsége sajnos még mindig bezárkózik e vonatkozásban. Tehát nem nyit, és nem akar partnere lenni, társa lenni, nem a kormánynak, hanem a folyamatnak, gyakorlatilag annak, hogy tanulókkal foglalkozzon. A rendszerváltás előtti időszakban jellemző volt a gyárkapukon belüli tanulófoglalkoztatás, nem tanulószerveződések keretei között történt ez, nyári gyakorlaton, sok minden másan keresztül, ez működött. Aztán utána megzuhant a rendszer, nyilván abból fakadva, hogy nagyon sok nehézipari, kohászati, gépgyártási terület megszűnt, összeesett, a gyakorlati képzőhelyek eltűntek, az intézmények, az iskolák felé mozdult a történet. Az intézmények, az

iskolák kényszeredettségből fakadóan meg szerintem saját célzatosságból fakadóan is ráálltak erre a pályára, most erről a pályáról történő direkt kiszorítások zajlanak, ami az én értékítéletemmel még nincs is homlokegyenest ellentétben, mert én azt gondolom, hogy a jó értelmű termelési tapasztalat nagyon fontos a szakmai tudást szerzők számára.

De szeretném jelezni még egyszer, az én ismereteim arról szólnak, hogy a vállalkozásoknak nagyon jelentéktelen hányada sajnos az ma, aki nyitottságot mutat e tekintetben, de az inspiratív jellegű segítséget, motivációs háttérrel erősíteni kellene megítélésem szerint ahhoz illesztetten, hogy ez felturbózdíjék, tehát ez a nyitottság nagyobb mértéket képviseljen. Az én személyes véleményem nem tér el a köztestületi, a kamarai véleménytől sem. Bihall Tamás, aki az országos kamara alelnöke, intenzíven foglalkozik ennek a kérdésnek a kezelésével, megoldásával, legjobb kifuttatásával. Többször konzultálok vele is személy szerint egyszerűen annak érdekében, hogy hogy lehet jobbra tenni ennek a rendszernek a működését.

Azt akarom tehát mondani, és arra akarom a figyelmet felhívni, hogy maga a képzési kínálat is nyilván viszonylag erősen konjunktúrafüggő. Tehát a piaci környezet nagymértékben befolyásolja a folyamatok alakulását. Ha azt meg lehet erősíteni, hogy bármilyen szakterület vonatkozásában a termelést érintően nagyobb biztonságok legyenek, nagyobb biztonsági faktorok legyenek, akkor valószínű, ez is serkentheti azoknak a folyamatoknak az erősödését, ami a szakképzéssel, gyakorlati képzőhelyek biztosításával, tanulószervező keretei közötti foglalkoztatással történő bővítést hozhatja magával.

És még három dolgot sokkal rövidebben szeretnék mondani. A köztestületi szerep ilyen értelmű intenzív bevonása megítélésem szerint nem baj, de lehet, hogy nem lenne baj, ha a szakmai érdekképviseleti szervezetek sokaságában is megerősítésre kerülne mindez a történet, vagy erősebbé tételre kerülne. Még nem nyugtatott meg engem helyettes államtitkár úr azzal, hogy a KLIK keretei közül kikerült 303 intézmény, és most már a Nemzetgazdasági Minisztérium keretében fognak működni, mert majd a tapasztalások mondatják velünk azt, hogy ez így rendben van-e vagy nincs. Hiszen a KLIK mögött is van most már néhány éves tapasztalat, és ugye nem sok olyan elfogulatlan véleményt hallok, mármint ami elfogulatlan, nem sok olyat hallok, amely dicsérné ennek a rendszernek a működését. Úgyhogy nyugtával nyilván, és remélhetőleg pozitívabban fogunk tudni majd mondani ezen régi intézmények munkásságáról, mint a KLIK keretei között működőkről.

A két utolsó mondat, vagy igazából ez kérdés, hogy a gazdaság forrásainak a bevonása hogyan néz ki az elmúlt időszakokban, elmúlt esztendőben. Milyen trend rajzolódik e vonatkozásban? Illetve, hogy a hiányszakmák vonatkozásában, ami nem mostani keletű, tíz évvel ezelőtt is a megyei képzési bizottságok keretei között ezen hiányszakmákat érintően olyan pozitív támogatási rendszereket működtettünk, amelyek az ösztöndíjak olyan nagyságrendjét jelentette a jól tanuló, hiányszakmában tanuló gyermek számára, ami vetekedett a mindenkori minimálbér összegével. Azt akarom kérdezni, hogy a hiányszakmák vonatkozásában ennek a rendszernek a fenntartása működik-e, vagy kívánják-e működtetni az elkövetkező időszakban. Az előzőleg feltett kérdésemet ismétlem, amelyre ugyan választ nem sikerült kapnom, de hátha majd most itt, a decentralizált forrásokról érdeklődtem akkor, csak üres maradt a tarsolyom a válasz tekintetében. Az én ismereteim szerint a decentralizált források vonatkozásában megszűntek ezek a pályázati lehetőségek. Érdemes erről is beszélni. Hogyha egyik oldalról beszélünk a munkahelyteremtő támogatások növekedési mértékéről, akkor beszéljünk arról is, hogy miért szűnnek meg a decentralizált források felhasználása tekintetében ezen, mondjuk megyei, regionális képzési bizottságok keretei között felhasználható források, amelyek pont arra teremtenek

motivációs háttérrel, hogy a hiányszakmában történő képzésben való részvétel erősödjék. Most nem akarok messzire menni, de ez nagymértékben segíthetné egyébként a leginkább hátrányos helyzetű térségekben a leginkább hátrányos sajátossági jegyekkel bíró fiatalok tanulási lehetőségeit és majdani elhelyezkedési lehetőségeinek az alakulását is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További kérdés? Törő képviselő úr, parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én egyetértek szinte teljes mértékben Gúr Nándor képviselőtársammal, azt kell hogy mondjam, hogy a szakképzés tekintetében a 24. órában tartunk, hogy át kell térni arra a képzésre, hogy mielőbb be tudjuk vonni a munkaerőt a foglalkoztatásba. És egy kicsit visszacsatolok az előző napirendhez, jó néhány olyan szakma van, aminek a képzése szinte megszűnt. Én egy példát tudok mondani, nyilván én egy fejlettebb körzetből jövök, képviselőtársam egy elmaradottabb térségből, és ez a bért egyébként feljebb hajtja, mert az Audi elszipkázza a Johnsontól a megfelelő minősített hegesztőket, szakembereket, bejön a Johnson vezetője, és mondja, hogy mese nincs, bért kell emelni, különben nem tudok ott tartani, mert viszik 40 kilométerrel odébb, Győrbe a dolgozókat, ugyanakkor a környéken sehol nem lehet ilyen képzésben részesülni. És akár már nagy cégek is hajlandóak megfinanszírozni azt, hogy különböző, eddig altatott szakmákat újra kell fejleszteni, mert a piacnak szüksége van rá. Meggyőződésem, hogy most 2016-ban elindulunk azon az úton, hogy ennek eleget tudjunk tenni, hogy minél rövidebb idő alatt képzést tudjunk adni, és be tudjuk vonni ezeket a képzett munkaerőket a piacra. Meggyőződésem, hogy ez az út, amelyre '16-ban rátérünk, erre rá lehetett volna előbb is, de a jövőben, ha erre az útra térünk, az jó. Azok az ösztönzők, amelyeket az anyagban elküldtek nekünk, erről tudunk. Azt gondolom, hogy ez is elősegíti azt, hogy már a kkv-knál is ez megtörténjen. És még a kereskedelemben is azt látom, hogy egyébként a különböző kedvezmények megteszik azt a jótékony hatást, hogy ugyan régebben, de emlékeztek rá, olyan 5-6 évvel ezelőtt még egy fodrásznál a szülő fizetett a tanulónak – nevezzük nevén a dolgot – 150-200 ezer forintokat, hogy kitanulja a szakmát a gyermek. *(Gúr Nándor: Most is.)* Most, ha ezeket a kedvezményeket behozzuk, akkor ezek a terhek megváltozhatnak, akkor nyilván a vállalkozás igénybe tudja ezt venni, és akkor ezzel hozzájárulunk ahhoz a képzéshez, amelyet folytathatunk akár a szolgáltatás területén is – úgyhogy én azt tudom mondani, hogy jó irányba indulunk el ezen a területen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés? *(Nincs jelzés.)* Államtitkár úr nekem volna két megjegyzésem és egy rövid kérdésem. Ma hány magyar vállalkozás vesz részt a duális képzés ágazati területén, hányat tudunk már, mert ez érdekelné személy szerint engem is Bács-Kiskunból.

A másik pedig, hogy van-e becslés arra vonatkozólag, hogy a következő 10 évben a magyar szakképzési rendszerben van-e változás a kamarák részéről, hogy 5-10 éven belül milyen szakmákban és hány főt kell kiképezni ahhoz, hogy vidéken is a várható gazdasági fellendülés ne maradjon munkaerő nélkül – e nélkül nem fog működni, ezt tudjuk –, tehát van-e erre vonatkozólag egy szakmai becslése a szaktárcának.

És még egy kérdés. A GINOP-ba nem lehet-e olyan kritériumrendszerrel beépíteni, hogy ugye, jelentős támogatást nyújtunk vállalkozásoknak kapacitásbővítésre is, hogy a munkaerőképzésben való részvétel, illetve a szakképzett munkaerőnek a felvételét valamiféle indikátorral – nem láttam benne, de lehet, hogy

benne van az anyagban – indikátorként megjelenítsük, tehát szakképzett munkaerő felvétele szükségessé váljon.

Államtitkár úr megadom a szót, hogy a kérdésekre válaszoljon.

DR. ODRÓBINA LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Kezdem ezekkel, mert ezekre gyorsan tudok válaszolni. Tehát jelenleg mintegy 7000 vállalkozás vesz részt duális képzési formában. Annyi az újdonság ehhez képest, hogy ugye, ezzel a vállalkozói létszámmal mintegy 53 ezer diákot képzünk ebben a képzési formában. A kamara azt vállalta – éppen akiről Gúr képviselő úr is beszélt –, hogy jelenleg 50 ezerről 70 ezerre növeljük a szakképzésben a duális formában résztvevő diákok számát 2018-ra, és arról tájékoztattott engem a kamara vezetése, hogy mintegy 3700 cég gondolkodik azon aktívan, tehát szeretne jövő szeptembertől bekapcsolódni ebbe a képzési formába. Azt gondolom, hogy ez egy jó irány, és talán előre fogunk tudni lépni, persze nyilvánvalóan még mindig kicsi az arány.

ELNÖK: Területi elosztást lehet mondani, hogy hova lehet több ilyen képző munkahelyet mondani, Észak-Magyarországot véve alapul?

DR. ODRÓBINA LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nyilván azért ez leképezi, ahogy mondta képviselő úr is, a gazdasági fejlettséget is, tehát nyilvánvalóan, ahol vannak jól menő vállalatok, ott nagyobb arányú a duális képzésben résztvevő cégek aránya, ahol pedig nem annyira, ott pedig inkább iskolai tanműhelyben történik a képzés, tehát ebben a tekintetben nyilván a gazdaság fejlettségével együtt tudunk elmozdulni.

Hogy van-e jelzés arra vonatkozóan, hogy mire lesz szükség 5-10 éven belül. Van egy – minden évben a kamara által elkészített előrejelzés –, ez a GVI Gazdasági és Vállalkozásfejlesztési Intézete a kamarának, amelyik előre jelez a Statisztikai Hivatallal együttműködve arra vonatkozóan, hogy mi várható, milyen trendek várhatóak a következő 4-5 évben. És ennek megfelelően történik az, hogy a kamara minden évben a kormány felé jelzi azt, hogy véleménye szerint milyen szakmákat kellene beiskoláznia annak érdekében, hogy 4-5 évvel később, amikor végezni fognak, akkor lehetőleg olyan szakmával jöjjenek ki a munkaerőpiacra, amivel el tudnak helyezkedni, és amire a munkaerőpiacnak valóban szüksége van. Tehát a válasz röviden az, hogy van előrejelzés, ezekre épít a kamara, amikor a kormánynak javaslatot tesz.

A GINOP-ban van egy ilyen támogatási forma, erről írtunk is az anyagban. 15 milliárdos forma, amelyik a duális képzésnek – hogy is mondjam – a folytatását célozza és irányozza elő, aminek az a lényege, hogy arra ösztönzi a vállalatokat, hogy ott tartsák a diákot, miután kiképezték őket, és munkavállalóként gondolkodjanak velük. Tehát erre volt egy 8 milliárdos TÁMOP-os program az előző időszakban, ez lezárult nagy sikerrel, és ezt szeretnénk továbbfolytatni ebben a GINOP programban.

Akkor válaszolok a többi kérdésre is. Mi is látjuk, hogy nem lehet átültetni a német szakképzést Magyarországra en bloc, ez teljesen világos, hiszen ehhez pontosan ugyanolyan gazdasági struktúra kellene, mint amilyen Németországban van. Ezért többször tettünk látogatást Németországban, meg Ausztriában is – annak a gazdasága közelebb áll hozzánk, mint a német gazdaságé –, és azokat az elemeket vettük át leginkább, amelyek működőképeseek a magyar társadalomban is, fogalmazzunk így. Tehát látjuk azt, hogy vannak olyan elemek, amelyek lassan lesznek bevezethetőek úgy, ahogy a gazdaságunk előrelép, és mondjuk úgy, hogy közelít a német gazdasági mintákhoz.

Biztos, hogy a cégek hajlandóságát növelni szeretnénk a duális képzésben, és nem elégszünk meg ezzel sem, ahol most vagyunk. Tehát azon túl, hogy a kamara további 3700 céget említett, amelyek gondolkoznak ebben a képzési formában, azon gondolkozunk együtt – főleg külföldi, leginkább a német, magyar ipari és kereskedelmi kamara képviselőivel – a külföldi vállalatok képviselőivel, hogyan lehetne azt megoldani, hogy a duális képzésben zászlóvivő szerepet folytató nagyobb vállalatok, mint az: Audi, a Mercedes, a Bosch, a Siemens stb. modell segítséget nyújtsanak kisebb, számukra beszállítói szerepben lévő kkv-knak arra, hogy közös felelősséggel oktassák a diákokat. Tehát duális volna a képzés továbbra is, de valahogy ők is szeretnék abban a gondolkodásban részt venni, hogy a beszállító kkv-kban is a duális képzés működjön. Ebben aktívan gondolkodunk, és minden olyan új elemeket szívesen fogadunk, ami külföldi jó mintákból, vagy bárhonnán átültethető a magyar gyakorlatban.

Az MKIK bevonása mellett szoktunk egyeztetni szakmai érdekképviseletekkel is, ez nincsen kizárva. Azonban az MKIK azt vállalta annak idején – a kormány MKIK megállapodásban –, hogy ő összefogja a szakmai érdekképviseletek véleményét és ezt a kormány felé becsatornázza, tehát azért egy ilyen inputtal rendelkezünk. Ugyanakkor, ha közvetlenül megkeresések is érkeznek a szakmai érdekképviseletektől, azokat is szívesen fogadjuk és szoktunk is velük egyeztetni.

Bízunk benne, képviselő úrral együtt, hogy a centrumokban jól fog működni a szakképzés, eddig nem láttunk problémát. Eddig a visszajelzések azt igazolták, hogy azok a mechanizmusok beindulnak, amelyek szükségesek egy szakképző iskola működéséhez, és bízunk benne, hogy ez csak jó irányba fog menni.

Volt egy olyan kérdés, hogy a gazdaság forrásainak a bevonása hogyan néz ki. Én erre egy olyan példát mondanék, hogy a korábbi struktúrában, a korábbi iskolafenntartó struktúrában, amíg egy cég egy iskolát megkeresett, hogy képezze ki az embereit ilyen vagy olyan szakmára, addig a központi irányítás miatt az iskolának egészen magasról kellett engedélyt kérni ahhoz, hogy egy ilyenre igent mondjon; és közben, amíg az engedély megjött, addig a cég elment egy másik, döntően magániskolához. Most az új struktúra pontosan azt igazolja vissza, hogy az ilyen megkeresésekre azonnal tud válaszolni az iskola, sőt érdekeltségi rendszerrel érdekelt is abban, hogy bevonja az ilyen megrendeléseket, tehát úgymond közvetlen finanszírozást tud kapni a működési költségeire azzal, hogy amikor képzést vállal, akkor nyilvánvalóan saját magának a fenntartásához is hozzájárul.

A hiányszakmákra vonatkozó kérdésre annyiban válaszolnék, hogy a rendszert bővítettük. Idén szeptembertől az eddigi 10 helyett 12 szakmát tettünk hiányszakmává, és a jövő szeptembertől pedig 20 szakma fog minősülni hiányszakmává. A 20 szakmából 5 olyan szakma lesz, ami nem csupán szakiskolai, hanem szakközépiskolai, az új terminológiában most már szakgimnáziumi szakma lesz, tehát érettségi után úgymond technikus szakmák is bekerülnek ebbe a rendszerbe.

Utolsó kérdés volt, ha jól emlékszem, a decentralizált források sorsa. Mi történt ezekkel a forrásokkal? Az történt, hogy január 1-jén itt olyan szabályozás lépett életbe, aminek következtében a korábbi decentralizált források pályázati rendszere helyett egy automatikus lehívási rendszer lépett életbe. Tehát nem kell a cégeknek és iskoláknak évente pályázni, és egy bürokratikus folyamaton keresztül menni ahhoz, hogy hozzájussanak azokhoz a pénzekhez, amelyekkel fejleszteni tudnak, hanem a duális képzésben részt vevő cégek automatikusan lehívhatják azokat a támogatásokat egy normatív rendszerben, amelyek révén tudják fejleszteni a tanműhelyi kapacitásaikat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A tájékoztatót örömmel hallgattuk, és reméljük, hogy Gúr képviselő urat is meg tudja győzni arról, hogy jó úton járunk. Bízatom önöket, hogy haladjanak ezen az úton. Köszönöm szépen. Valószínűleg most is ... *(Gúr Nándor: Második kör?)* Még egy kört nyissunk? Ezt nem tudtam, bocsánat. Akkor még egy kört nyitunk, parancsolj, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): De csak jó szándékú együttgondolkodás gyanánt. Odrobina László helyettes államtitkár úr utolsó mondatához kapcsolódnék, ami a decentralizált források, hiányszakmák kezelését érinti. Tudom, ismerem a január 1-jétől felálló folyamatokat, de nem látja szinte senki azt a normatív rendszer, amiről most itt beszélt. Nem látják, hogy mely szakterületet érintően, milyenfajta normatív hívhatóak le. Ez az egyik létező probléma egyébként. Ezt a mondatomat azzal alapozom meg, hogy ma kedd van, négy nappal ezelőtt pénteken egy adott kamarai beszélgetésen maguk, a kamarai kollégák mondták el, hogy bajban vannak, mert még nem ismerik - december van - ezeket a normatívákat. Erről szeretnék érdeklődni, hogy hol, hogyan érhetők ezek utol. *(Dr. Varga László érkezik.)*

A másik, hogy szerintem ez önmagában nem adja meg annak a lehetőségét, megadja, mert azt csinálnak, amit gondolnak, de nem helyes, hogyha annak a lehetőségét adja meg, hogy a decentralizált források felhasználására viszont nincs forrás. Tehát egyszerűen nincs meg helyben az a mozgástér, hogy specifikus ügyek kezelésére helybeni döntésekkel lehessen forrásokat felhasználni. Én azt gondolom, hogy és nem akarok itt nagy szavakkal élni, hogy a szubszidiaritás elvét nem mi találtuk ki itt, ennek az asztalnak a keretei között, hanem nem véletlenül találódott az ki, hogy a források ott használódnak, és a döntések ott szülessenek, ahol megvan a legtöbb ismeret az adott ügyet érintően. Szerintem kell ugyanúgy, ahogy az aktív foglalkoztatáspolitikához illesztett források felhasználásánál, ugyanúgy a képzéshez illesztetten is a decentralizált forrás.

A másik mondatom, hogy ha már képzésről beszélünk, arra szeretném kérni a kormánypárti kollégákat, hogy akkor, amikor költségvetés van, tudom, hogy most nyáron terveztük, már most nem kell vele foglalkozni, de, amikor költségvetés-tervezéssel foglalkoznak, lebegjen mindig a szemük előtt az, hogy a képzésből nem kivenni kell, hanem betenni kell forrást. Most nem megyek bele a mélyelemzésbe, mert akkor 3 órakor nem fogjuk meghallgatni Seszták miniszter urat, hanem azt szeretném csak jelezni, hogy szerintem érdemes az elmúlt 5-6 év folyamatát végignézni, és ennek a summázata nem jöhet másképpen ki, csak úgy, hogy azon gondolkodnak el, hogy a fókuszban középre helyezik a képzési források szükségességét, és ezt támogatják.

Az utolsó mondatom az, hogy ismertem azt a számadatot, ami a gazdasági szervezetek bevonásának a lehetőségét hordozza magában, ez a 3700-at nem sokkal meghaladó gazdasági szervezeteknek a száma. Ezt ugye tudjuk mindnyájan, hogy ez a Magyarországon működő gazdasági szervezeteknek a fél százalékát sem teszi ki, kkv-képviselő vannak 97-8 százalékban. Tehát ezt rendben van, hogy egy tyúklépésnyit előbbre vagyunk, de ez még nem oldja meg a történetet. Azt akarom ezzel mondani, hogy következetesen évről évre mindenfajta motivációs lehetőséget figyelembe véve gerjeszteni kell ezt a folyamatot, és erősíteni kell azt, hogy most 3700, de majd a későbbi időkben 18 600 és egyre több érdekelt legyen abban, hogy a szakképzés színterén, a duális képzésben nyitott kapukat adjon azoknak, akik be akarnak térni erre a felületre. Ha nem ez fog történni, akkor nyilván csak egy vágyálom marad mindaz, amiről beszélünk, vagy amit a kormány e tekintetben tervezett. Én, a politikai ellenzékben lévő képviselő sem azt kívánom, hogy az következzen be, hanem azt kívánom hogy olyan folyamatok erősödjenek, amelyek ettől a mostani



„tyúklépéstől” előbbre mutatva nagyobb lépéseket jelentenek a képzésben részt vevők számára is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Annak örülünk, hogy már 7000 vállalkozás van, amelyik duális képzésben van. Ez is a nullához képest jelentős előrelépés. Esetleg viszonyválasz, államtitkár úr? Megadom a szót.

DR. ODOBINA LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Nem tudom, hogy a kamara miről nincs informálva, ugye itt nem lesznek külön szakmákhoz rendelt normatívák a fejlesztésnél, hanem úgy van, és ezt pontosan a rendelet tartalmazza, ami már megjelent, tehát ezt lehet tudni, hogy fixen megmondja a rendelet, hogy mennyi pénzt lehet lehívni tanműhely-fejlesztésre, mennyit lehet oktatói bérre és mennyit lehet a fejlesztésre. Ez benne van az anyagban is, amit kiosztottam, és ezt rendelet tartalmazza. *(Gúr Nándor: Nincs szakmai eltérítés.)* Nincs. Ebben a tekintetben nincsen. A kamara ezt reálisan tudja, lehet, hogy akivel beszéltél, képviselő úr, az pont nem volt képbem, de Bihall Tamás ezt tudja, tudom, hogy ő ezt tudja. Úgyhogy nem lesz további jogszabályi meghatározottság. A kamarától azt várjuk, hogy segítsen nekünk abban, hogy terjessze az információt, hogy ezt vállalta a kormánnyal kötött megállapodásában, és ebben a dologban elég szépen is tud előrehaladni.

A 3700-hoz annyit mondanék, hogy most 7000 cég van, hogyha a 3700-at nézzük, az több mint 50 százalék, plusz én ezt nem nevezném azért tyúklépésnek, de biztos, hogy abban egyetérték képviselő úrral, hogy ez kevés. Tehát előre kell haladnunk. Ugyanakkor meg kell jegyeznem, hogy 53 ezer fő a teljes szakmai képzésben részt vevő diákok közül 33 százalékot fed le körülbelül. Németországban ez az arány 60 százalék fölött van. Tehát nyilvánvalóan ahhoz még van teendőnk, de azt gondolom, hogy ezekkel az intézkedésekkel jelentősen hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy előrelépjünk a német modell felé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Akkor ezt a napirendet lezárnánk, megköszönöm a tájékoztatóját. Megérkezett alelnök úr, átadom neki az ülés további vezetését.

*(Az ülés vezetését Szatmáry Kristóf alelnök veszi át.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel lezárom a második napirendi pontot, és áttérünk a harmadikra.

**A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója a munkahelyteremtés és munkahelymegőrzés területén végrehajtott intézkedésekről a vonatkozó létszám és forrásadatok ismertetésével**

Kérdezem a minisztériumból érkezett urakat, hogy ki tartja meg a tájékoztatót. Ha kérhetem, röviden próbáljuk meg, mert talán még egy napirendi pontot be tudunk fejezni 3 óráig. Köszönöm.

FEKETE LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Azt hiszem, hogy már az első napirendnél utaltam, hogy az írásos anyag elsősorban erre a két felületre vonatkozik, ami a 3. és 4. napirendhez kapcsolódik. Ismertettem a létszám- és forrásadatokat, tehát szóban ezt nem kívánom kiegészíteni, illetve az 1. napirend kapcsán szintén az anyagban, a 4. napirendi pontra vonatkozóan is azt a legnagyobb mérvű és mértékű célzott járulékkedvezmény-csomagnak a számaikat és

adatait röviden összefoglaltuk, amely jelen pillanatban a munkahelyvédelmi akció keretében megvalósult célzott és a vállalkozások számára az itt látható összegek és létszámok figyelembevételével egy nagyon jelentős segítséget nyújtott azoknak a csoportoknak a foglalkoztatásához, új belépők elősegítéséhez, illetve bizonyos hátrányos helyzetben lévő munkavállalói csoportok, lásd idősebbek, gyestről, gyedről visszatérők vagy alacsonyabb képzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatottak. Tehát egyetértek elnök úrral, hogy akár a 3-as, 4-es napirend kapcsán is lehetne az írásos anyag figyelembevételével esetlegesen gondolatot cserélni, de nem kívánom részleteiben kiegészíteni a továbbiakkal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném, hogy akkor a 3. napirendi ponthoz, az első kettőben nem érintett témák előtérbe helyezésével, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha ilyen nincs, akkor köszönöm szépen, viszonzó válasz lehetősége az írásos anyag figyelembevételével, a beszámolót elfogadtuk.

### **A Nemzetgazdasági Minisztérium tájékoztatója az élők munkát terhelő adók csökkentésének lehetőségeiről és várható hatásairól**

Áttérnénk a 4. napirendi pontra, az élők munkát terhelő adók kérdésére. Öné a szó!

#### **Fekete László (NGM) kiegészítése**

FEKETE LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm. Szintén az írásos anyagban, az utolsó blokkban, bemutattuk, hogy 2010 után a munkahelyvédelmi akcióterv keretében kívánta a tárca, illetve a kormány azokat a célzott járulékkedvezményeket biztosítani, ami az adott csoportok foglalkoztatásához a vállalkozások részére jelentős, érezhető nagyságrendű nála hagyott forrást jelent, és elősegíti a foglalkoztatási költségek csökkentését.

Néhány szám. 2014-ben 780 ezer fő foglalkoztatási költségeihez járult hozzá ez a bizonyos csökkentés, szociális hozzájárulási adócsökkentés; 2015 első 8 hónapjának átlagában pedig 830 ezer főt érintett ez a dolog. Azt hiszem, hogy ez egy olyan komoly létszám, és ugye, tekintettel arra, hogy 50 százalékos, illetve egyes esetekben akár 100 százalékos szociális hozzájárulási adókedvezmény is vehető igénybe, azt hiszem, hogy ez nagyon érezhető, és vélhetően a jelentősége vetekszik azzal, hogy esetleg 1-2 százalékos általános hozzájárulási adócsökkentéssel hasonlítsuk össze. 2015 júliusától pedig – ahogy ez önök előtt ismert – már a mezőgazdasági munkakörökben dolgozók után is érvényesíthető, szintén jelentős 50 százalékos mértékű kedvezmény; és augusztusban már mintegy 20 ezer mezőgazdasági munkakörben alkalmazott után vették igénybe ezt a mezőgazdasági vállalkozók, vállalkozások.

Említettem az előbb, hogy az idősebb, az 55 év feletti korosztályok, a képzettséget nem igénylő munkakörökben foglalkoztatottak és a fiatalok azok, akik foglalkoztatása kapcsán a cégek, vállalkozások a legnagyobb arányban veszik igénybe ezt a támogatást; és én azt hiszem, hogy ezzel mondhatjuk, hogy foglalkoztatáspolitikai szempontból elérte a célját ez a fajta munkahelyvédelmi akcióterv, és az ennek keretében nyújtott igen jelentős mértékű járulékkedvezmények. Köszönöm szépen.

#### **Kérdések, vélemények, viszonzó válasz**

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez a téma is eléggé összefügg az előzőben tárgyaltakkal. Kérdezném, hogy ki az, aki a 4. napirendi ponthoz hozzászólna. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Ennél a napirendi pontnál azokat a dolgokat, amelyet Fekete László főosztályvezető-helyettes úr elmondott, azokat nem ismételném, viszont egyre felhívom a figyelmet. Egyszer már elmondtam, még egyszer elmondom, csak azért, hogy üljön a dolog, tehát hogy gondolkodjanak el rajta az élők munkát terhelő járulékteher vonatkozásában – nem én mondom, hanem a Nemzeti Adó- és Vámhivatal.

A foglalkoztatottak körében minden harmadik ember maximum minimálbért vagy attól kevesebbet keres az adóbevallásokból fakadóan. Ezek a minimálbérek ma 2015-ben 32 ezer forinttal több járulékteher hordoznak magukon, mint 2009-ben, '10-ben. Ha valami az élők munkára rakódó járulékteher és a legalacsonyabb jövedelmi szintet érinti, akkor az az, amit feltétlen módon az előbb említett, a főosztályvezető-helyettes úr által elmondottakon kívül, mindenképpen szóba hozandó. Nem megyek mélyebbre megint csak, csak azt szeretném kérni, hogy gondolkodjanak el azon, hogy az a kormányzati mohóság helyénvaló-e, vagy változtatni kell ezen, és azt, amit járulékteherként a minimálbérre ráraktak, azt át kell-e fordítani jövedelemmé, fizetéssé, hogy a megélhetés minimumát meg lehessen teremteni azoknak az embereknek, minden harmadikának, aki itt munkát végez Magyarországon.

Ennyi kiegészítést szerettem volna hozzátenni, a főosztályvezető-helyettes úr által elmondottakkal meg nem kívánok vitatkozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném, hogy van-e más kérdés, észrevétel az anyaghoz. Akkor egy rövid viszonzásra adnék esetleg lehetőséget főosztályvezető-helyettes úrnak vagy főosztályvezető úrnak. Kívánnak-e reagálni?

Parancsoljanak!

DR. KISS ZOLTÁN főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Dr. Kiss Zoltán vagyok, a Személyi jövedelemadó- és járulékszabályozási osztály osztályvezetője.

Ugye, a minimálberről volt szó. Azt gondoljuk, hogy a minimálbér adóterheinek csökkentését csak egy adójóváírás formában lehetne megoldani. Adójóváírás keretében már történt szabályozás, illetve láthattuk, hogy ez a szabályozás nem oldotta meg ezt a fajta problémát, hogy egy ilyen jellegű adójóváírás, ami 2011 előtt a személyi jövedelemadó törvényben szerepelt, minden esetben a jövedelem eltitkolás irányába terelte a bérezést, és a feketemunkát ösztönözte, tehát ilyen jellegű megoldásban nem gondolkodunk. A jövedelem eltitkolása ellen hat mindenképpen az egykulcsos személyi jövedelemadó, és ennek jövő évben történő csökkentése is, illetve cél az, hogy a jövedelemadó mértéke ugye, egyszámjegyűvé alakuljon az évek során; ezzel együtt viszont a minimálbér adóterhelése is csökkenni fog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Engem nem az érdekel, hogy mi a formátuma, megoldása a dolognak; nem az, hogy adójóváírás vagy bármi más. Engem az érdekel, és az mozzat, hogy a legalacsonyabb jövedelmi sávban kereső embereket ne sújtja, hanem kedvezményezze a rendszer. Most pedig sújtja ilyenképpen, mert 6 év elteltével 32 ezer forinttal több járulékteher van a minimálbéren, mint azt megelőzően. Ezen a helyzeten kell változtatni. Én is tudok mondani olyat, ami egyébként valamelyest segít a családi támogatások rendszerén keresztül sok minden más vonatkozásában, de a fizetés az fizetés, és nem egyéb más támogatás.

Magyarra fordítva a szót. A fizetések és a legalacsonyabb fizetések tekintetében meggyőződésem, hogy változtatni kell ezen. Még egyszer, a kormány mohóságának kell gátat szabni, hogy ne többlet járulékkerhet vessen ki, hanem ezeket a forrásokat fizetéssé transzformálja egyszerűen azért, hogy azok az emberek, akik nem tudnak ezen jövedelmekből itthon megélni, ne hagyják el ezt az országot. Ezt kellene végre megérteni, és erre, bocsásson meg, az én olvasatomban nem az a válasz, hogy az adójóváírás jó, vagy nem jó, hanem az a válasz, hogy hogyan akarja a kormány megcsinálni. Persze erre nem önnek kell válaszolni – nyilván, hogy ez kormányzati szándék kérdése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Csak egy rövid választ, mert közben miniszter úr lassan megérkezik a következő napirendi ponthoz.

Parancsoljon!

BENCZE ATTILA főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium): Bencze Attila vagyok, az Adópolitikai és nemzetközi adózási főosztály főosztályvezető-helyettese. A képviselő úr által elmondottakhoz annyit szeretnék hozzátenni, hogy bár valóban a minimálbér adómértéke növekedett az elmúlt évek során, azonban ha a minimálbért a nettó összegét nézzük, ugye, volt egy jelentős minimálbéremelés, a minimálbér nettó összege 10 százalék fölötti mértékben emelkedett. És amit az osztályvezető úr is elmondott, annak megoldására, hogy a minimálbér adóterhét csökkentsük, nem az adójóváírás visszavezetése lenne az üdvözítő megoldás, mert ennek érdekében vezettük be a munkavédelmi akciót, ahol célzott kedvezmények lehetővé tételével biztosítottuk azt, hogy valóban a rászorulóknak esetében csökkenjen a minimálbér adóéke.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Csak azért, hogy meglegyen a vége is a mondatnak: a minimálbért a nettója növekedett, de a vásárlóerő értéke meg csökkent. Szóval, hogyha elkezd egy mondatot, akkor kezdjük el úgy, hogy a bruttója 43 százalékkal nőtt, a nettója 13 százalékkal, a vásárlóerő-értéke pedig néhány százalékkal, 4-5 százalékkal csökkent, merthogy menet közben ebben az ötéves futamidőben mintegy 18 százalékos infláció is volt halmozottan, tehát összességében. Meg kell mutatnia, hogyha esetleg nem ismert a számsor e mögött, de így jönnek össze a dolgok. Ha pedig kevesebbet érő minimálbér van a legkevesebbet kereső emberek kezében, akkor az nem kormányzati dicsőség, hanem kudarc. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt én is annyiban hadd reagáljak, hogy itt ezt a vitát a múltkor már lefolytattuk, az elmúlt évek inflációját és az ahhoz képesti minimálbéremelkedést, és itt megint nem stimmelnek a számok, amiket nézünk, mert a mi tudomásunk szerint az inflációt meghaladó mértékben nőttek a minimálberek az elmúlt időszakban (*Gúr Nándor: KSH!*) ... azért mondom, hogy ugyanazokról a számokról beszélünk, csak máshogy értelmezzük. Ugyancsak az elmúlt időszak eredménye az, hogy lényegében Magyarországon az elmúlt két évben - mehetnék én is egy hosszabb körbe - a rezsicsökkentéstől kezdve, egyéb intézkedések miatt lényegében az infláció mint olyan makrogazdasági tényező megszűnt. Ennek következtében a nettó bruttósodik ebben az értelemben, de ne szaladjunk előre, az idejű minimálbér-tárgyalásokat is figyelembe véve, valószínűleg egy jelentősebb emelés is várható a jövő évben. Szerencsére talán, de összességében én lezárnám ezt a vitát, főleg mert van esély arra, hogy időben el tudjuk kezdeni miniszter úr meghallgatását. Köszönöm szépen a beszámolót, és másfélperces szünetet rendelék el a következő napirendi pont előtt.

*(Rövid szünet. - Az elnöklést Volner János, a bizottság elnöke veszi át.)*

**Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter éves meghallgatása  
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)**

ELNÖK: Átveszem Szatmáry Kristóf alelnök úrtól az elnöklést. Tisztelettel köszöntjük miniszter urat, aki megjelent itt. Köszöntjük a meghívott vendégeket és miniszter úr kíséretét is természetesen. Miniszter úr éves meghallgatására kell sort kerítenünk az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a alapján. 2014. június 3-án, a kinevezés előtti meghallgatáson köszönthettük miniszter urat legutóbb a körünkben. Kérem miniszter urat, hogy számoljon be arról, hogy milyen munkát végeztek az elmúlt időszakban, azután a bizottsági tagok észrevételeit, kérdéseit fogjuk majd feltenni, amire miniszter úr majd tud reagálni. Megadom miniszter úrnak a szót.

**Dr. Seszták Miklós miniszter szóbeli tájékoztatója**

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm szépen. Elnök úr, tőled elnézést kérek, hogy sok újat nem fogok neked mondani, hiszen elnök úrral már a Gazdasági bizottságban találkoztunk, és ő meghallgatta azt az expozét. Mivel azt nem tudom megcsinálni, hogy négyszer négyféleképpen számolok be, ezért elnézést az ismétlésért, de ismétlés a tudás anyja vagy atyja.

Köszöntöm a bizottságot, köszönöm a lehetőséget, hogy beszámolhatok. Június 3-án volt a meghallgatás, ahogy elnök úr jól jelezte, és akkor az egy nagyon speciális meghallgatás volt, hiszen kormányalakítás előtt voltunk, és igazából még tárcához kapcsolódó feladatok csak részben voltak tisztázva, hiszen a kormányalakítás után a feladatrendszer kialakulása tükrében alakultak ki a tárcák, így a Fejlesztési Minisztérium is. Arról tudok beszámolni a bizottságnak, hogy öt államtitkársággal jött létre a minisztérium, és az öt államtitkárság igazából öt irány, amit a minisztérium kezelt az elmúlt másfél évben. Érdekes helyzet, ezt még nem mondtam el sehol, ennyiből hadd mondjak, elnök úr, neked is újdonságot, hogy amikor mondjuk az orosz vagy a kínai küldöttség jött, és a miniszteri találkozót tartottuk, akkor én ott egymagam ültem miniszterként, az orosz féllal meg öt miniszter ült a másik oldalon. Tehát máshol öt miniszter foglalkozik egy-egy témával.

Azt gondolom, hogy a lehetőségekhez képest igyekeztünk a legjobban megoldani a feladatot. Tájékoztatom a bizottságot, hogy mi tartozik a mi minisztériumunk feladatkörébe. Az első, és nem mondom, hogy a legfontosabb, de az egyik meghatározó feladatkörünk az energia, az energiasztratégia kidolgozása, az energiával kapcsolatos jogszabályalkotás kezelése. A második a fejlesztés- és klímapolitika, a harmadik az informatika és fogyasztóvédelem. A fogyasztóvédelem egy új szegmens volt, az 2014-et megelőzően nem az NFM-hez tartozott. Hozzánk tartoznak az infrastrukturális fejlesztések és minden közlekedéssel kapcsolatos egyéb fejlesztés.

Hozzánk tartozik a nemzeti vagyok, és itt szeretnék alágot idehozni. Az egyik a sportfejlesztések, ami 2015. április 1-jével került át a minisztériumhoz. Csak sportfejlesztés, a sportszakmai rész maradt az EMMI-nél, és hozzánk kerültek ennek tükrében - mi csak úgy hívjuk, hogy - a TTT-fejlesztések, tanuszoda-, tornaterem- és tanteremfejlesztések is. És van egy önálló, nem államtitkárság, de a kabinethez tartozó, most már hivatalként működő rendszer, a felszámolási eljárásoknak a hatósági képviselője, és ezzel kapcsolatos jogi szabályozás.

Ha megengedi a tisztelt bizottság, röviden megpróbálnék egy pár mondatot, hogy mit tartunk mi a legjelentősebb eredményünknek. Az energiáért felelős miniszternek nagyon fontos, hogy Magyarország energiabiztonságát biztosítani tudjuk az év minden napján. Ez általában a telet leszámítva villamos energiára

korlátozódik, de a tél közeledtével a gázellátás kérdése nagyon komoly kérdés, hogy hogyan futunk neki a télnek. Pont azért, mert sok energiaforrásunk nincs, ezért fontos a magyar kormányoknak és minden magyar embernek, hogy a diverzifikációját meg tudjuk teremteni az országon belül. És jó hírekről tudok beszámolni a bizottsági tagoknak. Sikerült egy-két jelentős diverzifikálásra alkalmas létesítményt átadni: a szlovák-magyar gázellátásnak az egyik fontos mérőföldkövét, egy kétirányú földgázvezeték megépítését, átadását és üzembe helyezését; ez Szlovákiából Magyarországra évi 4 milliárd köbméter gázt tud szállítani, Magyarországról Szlovákiába 1,6 milliárd köbméter gázt tud visszaadni.

Felújítottuk a kétirányú Százhalombatta és Ipolyság kőolajvezetékét, Románia csatlakozott a magyar-szlovák-cseh másodlagos villamosenergia-piac összekapcsolásához; és amely nagyon fontos, hogy Magyarországon van 6,5 milliárd köbméter gáz tárolására alkalmas tároló, és az idén is 50 százalékig töltött tárolókról beszélhetünk. Csak azt tudom jelezni a bizottságnak, hogy a tárolói kapacitás, az évi kitermelhető kapacitás, és a folyamatos szállítás mellett biztosan biztosítható Magyarország gázellátása, legyen akármilyen időjárási körülmény vagy akármilyen egyéb nem várt esemény.

Szeretnék beszámolni a bizottságnak arról is, hogy ez az államtitkárság kezeli a nukleáris ügyeket is, Paks II.-t leszámítva, és Magyarországon nagyon komoly nukleáris tudás, tapasztalat halmozódott fel, itt ezt sikerült bilaterális egyezmények keretében Szaúd-Arábiával, Törökországgal, Jordániával, Vietnámmal és Dél-Koreával megosztanunk. Ezen kívül pont itt a bizottságnál kérdezte meg képviselő asszony, hogy mi van a keletkező radioaktív hulladék és kiegészítő üzemanyag kezelése és elhelyezése tárgyában – erről be tudok beszámolni. 2015 áprilisában a kormány elfogadta az erre irányuló nemzeti politikát, ennek mentén tudunk továbbhaladni.

Fejlesztés és klímapolitika terén, és kiemelt közműszolgáltatások. Azt tudom jelenteni önöknek, hogy a 2007-'13-as ciklus vonatkozásában a környezeti operatív program vonatkozásában forrásvesztést nem prognosztizálunk, tehát azt tudom jelenteni, hogy a teljes költségeket sikerül EU-s forrásból leihívunk, ez egy nagyon nagy lehetőség.

Az otthon melege program keretében a tárcánk 2014 őszén öt programot, majd 2015 tavaszán további két programot indított el. Elavult háztartási gépek, kazánok, nyílászárók és társasházak komplett energia felújítására 15 milliárd forintot költöttünk el, és 85 ezer háztartásba juttattunk valamilyen szinten energiahatékonysági fejlesztést.

A megújuló energia részarány elismerése, erről szeretnék egy pár szót szólni önöknek. 2020-ig vállalta a magyar kormány, hogy 11,65 százalékos megújuló részarány teljesítést tudunk vállalni. Örömmel jelenthetem, hogy jól állunk. 2013-ban elértük a 2016-ra vállalt arányt, ezt a 9,8 százalékot, 2014-ben ez az arány 11,1 százalékra nőtt, és a 2014-2020-as forrás vonatkozásában 755 milliárd forintot fogunk elkölteni, hogy ezt az arányt tovább javítsuk.

Jelentős a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás vonatkozásában a 2016. január 1-jével bekövetkező változás. Nonprofit alapú, holding rendszerű üzemeltetésre tér át a kormány. Szeretném hangsúlyozni, a kérdéseket megelőzően, hogy nonprofit jellegű, az önkéntességen alapuló, a tulajdonjogi viszonyokat nem érintő csatlakozás ez, tehát ez viszonyosság alapján és önkéntesség alapján fog tudni bekövetkezni január 1-jétől.

Infokommunikáció és fogyasztóvédelem terén a digitális Magyarország program keretében vállaltuk, hogy 2018-ig – két évvel korábban, mint az EU vállalás vagy kötelezés lenne – minden magyar háztartásban szélessávú internetelérést biztosítunk. Ennek egyik pilot projektje Nyíregyházán zajlik, 1,7 milliárd forint

értékben, ahol a magyar kormánynak, a piaci szereplők együttes együttműködésével, sikerül az EU által elvárt direktívákat már most teljesíteni.

Fontos még, hogy Magyarország a tavalyi évben, illetve ebben az évben az Európai Úrügynökség teljes jogú tagjává vált, a társaságban teljes jogú taggá váltunk; az ipar már nagyon várta ezt a csatlakozást. Jelentős kis és középvállalkozási, egyetemi és akadémiai kutatóintézetek bekapcsolódása várható az új programba.

A nemzeti mobilfizetési rendszert felállítottuk, 2014 júliusától működik. Ennek a megfelelő szintű kiterjesztése a digitális program keretében tovább folytatódik.

A fogyasztóvédelem terén három dolgot szeretnék megemlíteni. Az árubemutatók szabályozása 2015. december 1-jén: háromszintű szabályozást csináltunk. Az egyik. Az áruhitel nyújtásnak a lehetőségét megszüntettük az árubemutatókon, az árubemutatókat nem lehet reklámozni, illetve ajándékot felajánlani; és van egy harmadik: ügyfélszolgálatot kell fenntartani, hogy aki esetleg mégis megkötötte és határidő előtt meggondolta magát, az ügyfélszolgálaton az elállási jogokat be tudja jelenteni.

Piacfelügyeleti feladatokat a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság ellátta. 2014-ben, 291 riasztást adott a RAPEX rendszerben.

Elismertük a fogyasztóbarát településnek az intézményét, eddig 16 település kapta meg ezt az elismerést.

Közlekedéspolitika vonatkozásában a 2007-2013-as ciklus vonatkozásában. Itt is azt tudom jelenteni önöknek, hogy a közlekedés operatív program keretében forrásvesztés nem várható, várhatóan a teljes forrást le tudjuk hívni. Ennek megfelelően havi átlagban 35 százalékkal nőtt a megelőző időszakhoz képest a havi kifizetés, tehát mind, ami a gazdaságba áramlott be.

Az elmúlt másfél évben 100 kilométernyi új gyorsforgalmi utat adtunk át; 300 kilométer fejeződött be főutak burkolatának megerősítése, és 70 kilométer vonatkozásban pedig elkerülő utakat adtunk át; tehát vállalni tudjuk azt, hogy az országhatárig vezető gyorsforgalmi utakat 2018-ig megépítjük, illetve a megyei jogú városokat és a megyeszékhelyeket bekötjük a gyorshálózatba. Vasúti közlekedési sikerekként könyveljük el, hogy a 2007-13-as ciklus után 2014-20-ban több mint 1000 milliárd forint fejlesztési forrás fog bejönni az ágazatba motorvonat-beszerezés és pályakorszerűsítés keretében.

Van egy jelentős, amit szintén talán ebben a bizottságban kérdeztek meg másfél évvel ezelőtt, hogy a kerékpárút-fejlesztéssel hogy állunk. Örömmel jelentem, hogy 161 kilométerrel gyarapítottuk a magyarországi kerékpárút-hálózatot, erre 14 milliárd forintot költöttünk el, és 2020-ig a közlekedésfejlesztés 2600-2800 milliárd forintot fogunk elkölteni. Ennek egy része IKOP-forrás lesz, és most több mint 1100 millió forintot december elején már kiírtunk. Ez a legnagyobb egyidejű ilyen forrás, amit a közlekedésre el tudunk költeni.

Vagyonpolitikáról még pár mondatot. Bevezettük az elektromos aukciós rendszert, ez azt jelenti, hogy online értékesítési felületen értékesítjük az állami ingatlanokat, majd kiterjesztenénk ingóértékesítésre. A Nemzeti Eszközkezelő 30 ezer ingatlanfelajánlást fogadott be, és százezer személy lakhatását biztosítja, és a kormánydöntésnek megfelelően további 10 ezer lakás bevonását a rendszerbe lehetővé tesszük.

Egy dolgot szeretnék még elmondani, én inkább kérdésekre válaszolok szívesen, hogy van még egy nagyon fontos, ami hozzánk került, ez a közvetlen brüsszeli források kezelése. Az elmúlt hét évben, megoszlanak a számok, de 8 és 12 milliárd forint közé teszik a hét évben lehívott összes ilyen forrást. Ezzel szemben évente, ha létszamarányosan hívnánk le, akkor 200 milliárd lehetne évente, ami persze szinte lehetetlen és utópisztikus vállalás, de mi szeretnénk hét év alatt 150-200

milliárd forint között lehívni. Megvizsgáltuk, miért nem hívták le eddig az emberek. Nyelvihiány és információhiány. Ezért létrehoztuk a [www.palyazatokmagyarul.eu](http://www.palyazatokmagyarul.eu) honlapot, magyar nyelven a megjelenéstől számított 24 órán belül megjelennek ezek a pályázatok, és végigvezetjük az érdeklődőket a rögzös útvesztőkön. Megjelentettünk még egy programot: [www.nyeromagyarok.eu](http://www.nyeromagyarok.eu) címmel. Ezen keresztül van lehetősége megnézni vállalkozóknak, hogy kik milyen összeget hívtak már le, és akik vállalták, hogy nyilvánosan szerepelnek, akkor egy kis sikertörténetet is tudunk.

Említettem a felszámolási eljárást, ott is bevezettük ez évben, ami komoly vitát váltott ki eddig, hogy felszámolási vagyont transzparensen nyilvános árverésen értékesítünk csak. Tehát megszűntek a felszámolói vagyonok mindenféle mögöttes szándékkal történő értékesítései. Elnök úr, első szuszra ezt kívántam előadni. Köszönöm.

### **Kérdések, hozzászólások**

ELNÖK: Köszönjük szépen miniszter úrnak. Megkérdezem képviselőtársaimat, ki kíván reagálni. Varga László képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nyilván néhány kérdést tennék fel, inkább így fogalmaznék. Kezdve a nonprofit alapú közműszolgáltatással, arról kérdezném ennek kapcsán, hogy az állami tulajdonú közműszolgáltatónál hány munkavállalónak szűnt meg a foglalkoztatása az elmúlt másfél évben. Tud-e erről nekem valami mélyebbet mondani?

A kéményseprő szolgáltatással kapcsolatos kálvária, látjuk az Országgyűlésben ezt a kései jogalkotást, és az annak kapcsán tapasztalható áldatlan állapotokat. Ugye itt 9 önkormányzat ez év szeptemberéig díjat is emelt, a fővárosban nagyjából 28 százalékkal nőttek a lakossági kéményseprés terhei. Most ugye az van, hogy június 30-a után ezt átveszi az állam, vagyis díjmentessé válik, most a lakosság szempontjából közelítjük meg, de mi van az első félévben. Mi lesz ezzel? Számptalan kérdés jött az egyéni képviselői munkám kapcsán is. Tehát mit gondolnak? A lakosság nem fogja beengedni az első félévben a kéményseprőket, és mindenki a második félévre próbálja tolni? Tudja, miniszter úr, hogy ez nagyon komoly problémákat okozhat, mert ez nem olyan szolgáltatás, mint mondjuk a víz, hogy van egy csőtörés és nyilván az is probléma és kellemetlenség, de el lehet háritani, ezért egy szén-monoxid-mérgezés kockázata nagyon komoly veszélyeket rejt magában. Tehát én nem tartom szerencsésnek ezt az évközi bevezetést. Mi lesz ebben a tekintetben?

A harmadik kérdésem az új vasúti menetrendre vonatkozik. És pont államtitkár úrtól kérdeztem ennek kapcsán egyébként a törvény vitájakor, hogy jelentős csökkenés van itt. Egy 6 százalékos teljesítménycsökkenés van itt, azt hiszem, jól fogalmazok. Ez részint egyébként érinti a miskolci vonalat is, aminek én nem örülök, mert többször történt átalakítás, és gyakorlatilag IC-ken kívül nem nagyon lehet normálisan megközelíteni a fővárost mással. A további járatcsökkentés nem szerencsés. Hány MÁV-dolgozónak szűnik meg a munkahelye? És egyébként szerencsésnek tartja-e ezt az átalakítást? Milyen konzultáció volt itt a MÁV vezetésével?

Itt az állami vállalatoknál dolgozóknak a munkaközi szünete kapcsán is voltak megkeresések irányomban. Nem biztosítja az új Mt. a zökkenőmentes kivételét például buszvezetőknél sem. Mikor akarnak változtatni ezen? Milyen módon? És egyébként akkor ez egy lehetőség számomra, hogy rákérdezzek általában a munka törvénykönyvének a módosítására, amiben szerintem nagyon komoly igények lennének. Nem tartjuk szerencsésnek ezt az Mt.-t abban a formában, ami most van, ez nem a munkavállalói jogok kódexe tulajdonképpen, hanem a munkavállalók



rugalmas kiszolgáltatását biztosítja a munkaerőpiacon. A sztrájkjogokra is rákérdezhetnék, hiszen a 2010 év végi törvénymódosítások óta nem tapasztalható érdemben sztrájk Magyarországon. Nyilván az elégséges szolgáltatás megállapítása miatt. Ez szerintem egy komoly munkavállalói jog csorbítása. Ez szerintem nem jó. Nem a káoszt mondom én, hogy az a jó, amikor egy-egy munkabeszüntetés mondjuk, közlekedési problémákat okoz, nem ezt mondom, csak azt gondolom, hogy az érdekképviseltek nehezebben védhetik így a munkavállalói jogokat. Mondom ezt miskolcikként is, ahol mondjuk két év alatt egy évi bérfejlesztést adnak éppen a tömegközlekedési cégnek, és mondjuk, leszalámizzák az önkormányzati cégeket, tehát ez egy komoly probléma. Nyilván ezt is Mt. kapcsán, ha van miniszter úrnak erről álláspontja, vagy tud valamit, hogy mikor várható micsoda, akkor majd elmondja.

Azt szeretném kérdezni, hogy mennyire váltották be a szabad vállalkozási zónák a hozzájuk fűződő reményeket. Nyilván ezt majd elmondja miniszter úr, hogy hogy látja. Én ennek kapcsán még egy problémára hívnám fel a figyelmet, hogy ön is ugye Kelet-Magyarországról jön, én borsodi vagyok, ön Szabolcs megyei, tehát a problémák nagyon hasonlóan sok szempontból, azt látom, hogy egy-egy megyeszékhely, akár Kelet-Magyarországon kiemelkedhet, nyilvánvalóan a helyzeténél fogva, mondjuk a régiós vezető vagy megyei vezető szerepénél fogva egy-egy város ebből a körből, de ez látszólagos kiemelkedés ugye. Tehát papíron, amúgy meg nyilván peremkerületben vagy bizonyos lakótelepen ugyanazok a szociális problémák vannak és ugyanolyan munkanélküliség. Gondolja-e, hogyha egyébként ön szerint ez működik, akkor ki lehetne ezt terjeszteni megyei jogú városokra valamilyen módon, mondjuk az ilyen térségekben található ipari parkokra akár ezt a történetet? Tehát egy ilyen irányba el lehet-e mozdulni?

A gyorsforgalmi úthálózatról beszélt miniszter úr. Nyilván én elsődlegesnek tartom, hogy az országhatárokig autópálya formájában épüljenek meg ezek a gyorsforgalmi utak. Több helyről volt erre ígéret, meg elfogadott egy előterjesztést is az Országgyűlés, ez rendben van, csak én úgy szeretném hangsúlyozottan bebélyegezni, hogy az M30-astól is ezt várjuk, tehát, hogy ez autópálya formájában épüljön meg. Jelenleg egy 1,6 km-es szakasz kiírása történt meg, az országhatártól Tornyosnémetiig. Tehát ilyen formában végül is eléri az országhatárt az M30-as, de nem szeretnénk azért mi ott Borsodban, tehát azt szeretnénk, hogy Miskolc és Tornyosnémeti is össze legyen kötve az M30-assal. 2018 tavasza hangzott el ígéretként, azt hiszem, Tasó államtitkár úr válaszolt nekem egyszer olyat, hogy '18 március. Hát hogy lesz ebből '18 március? Ezt szeretném kérdezni konkrétan az M30-as kapcsán, mert nagyon ketyeg az idő.

Egyébként, hogy mondjak egy jót, ez a közvetlen brüsszeli forrásokra való ráirányítás szerintem teljesen rendben van. Ebben azt mondom, hogy mindannyian talán partnerséget tudunk ajánlani, mert ez mindenképpen egy olyan nagy gazdasági növekedési lehetőség meg egy olyan potenciál az ország számára, ami tényleg siralmasan van kihasználva, tehát, hogy ebben előrelépés legyen, azt én kulcskérdésnek tartom. Általában azt tudom mondani, hogy itt néhány értékelő mondatot is mondjak. Nyilván a negyedik meghallgatásán van túl, tehát gondolom az MSZP frakció képviselői a fő irányokat nyilván elmondták akár a Gazdasági bizottságban is.

Azért azt hangsúlyoznám, hogy én Magyarország legnagyobb tragédiájának és kulcskérdésének az elvándorlást tartom, az elvándorlásnak a visszafordítását tartom a legfontosabb célnak. Úgy itt tartani szakképzett munkaerőt, ami már annak a hiánya gazdasági növekedési korlátot is jelent, ezt hangsúlyoznám, nem csak egy szociális kérdés már innentől; csak úgy lehet tehát itt tartani, a nem fiatalokat is visszahozni az országba, ha fizetésemelés történik, tehát ha tőlünk nyugatabbra levő országok GDP

arányos költését, akár a közsféra fizetésére megközelítsük. Nem azt mondom már, hogy azonnal és az ausztriai bérszínvonalat, hanem legalább azt a százalékos arányt érdemes volna elérni, ami ott ezekre a bérekre elköltésre kerül.

Ezért mi azt tartjuk kulcskérdésnek, hogy fizetésemelés történjen a következő években a közsférában, és egyébként a versenyszférában is minimál béremelés, és a versenyszférával való együttműködés keretében ott is egy nagyon komoly bérfejlesztés történjen, e nélkül az ország szerintem elveszíti a versenyképességét. Mit gondol erről miniszter úr? Mik a terveik ezen a téren? Szerintem így is hosszú voltam, de remélem, hogy tud válaszolni a kérdéseimre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, ki szeretne még szólni. *(Jelzésre:)*  
Gúr Nándor képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Én rövidebb leszek Varga képviselőtársammal, én már beszéltem előtte elég sokat.

Valójában három dologgal szeretnék foglalkozni. Az egyik az inkább ilyen megjegyzés formátumú. Látom, hogy Kisvárdra fejlődik, tehát hál' istennek stadion van, TAO-pénzekben, sok minden másban azért jól fut a szekér, úgy emlékszem, hogy most '15-ben: 1,26 milliárdos nagyságrendű a TAO. *(Seszták Miklós miniszter: Gyengék vagyunk Nyírbátorhoz képest.)* Felcsúthoz képest van kapaszkodni való, de a pálya ez lesz: Várfürdő, sok minden más, tehát azért van szép fejlődés, de nyilván így van ez rendjén.

Munkahelyteremtés tekintetében én még nem is igazából választ kérek, inkább miniszter úr, a figyelmedet szeretném felhívni arra, hogy talán érdekesebb fókuszáltan odafigyelni olyan dolgokra, amikor egy adott cég – most teljesen független, és figyelmen kívül hagyom a cég nevét is – mondjuk, 338 millió forintot nyer el, most már így fogod tudni azonosítani is, gyakorlatilag 2013-ban 39 millió forintos árbevétellel rendelkezik az adott cég, és nincs munkavállalója. Jók-e ezek a pályák, jók-e ezek a folyamatok? Nem kérem azt se, hogy bármi válasz elhangozódjék, csak azt kérem, hogy érdemes lenne odafigyelni a munkahelyteremtő EU pénzek kihelyezésénél, hogy talán olyan irányba érdemes kihelyezni, ahol nagyobb biztonsággal és hatékony megfordulással működnek ezek a pénzek.

A másik két egy mondatosom. Részben ismétlés, de szeretnék bevégezni itt most a Vállalkozásfejlesztési bizottság keretei között is, hogy az, amit miniszterelnök úr kimondott a parlament falai között, arra, amelyet néhány államtitkára tétova mozdulatokkal így, vagy úgy jellemzett, és másképpen alakított ki, az azt a pályát jelenti, amit a miniszterelnök mondott, mármint, hogy Miskolc és Tornyosnémeti között 2018 márciusáig autópálya lesz. Csak egy igent, vagy egy nemet kérek, nem kell nekem bővebb válasz; illetve amit Varga László képviselőtársam alelnök úr említett az Mt.-vel kapcsolatosan. Nyilván itt a munkaközi szünetek az állami cégeknél és sok minden egyéb más tekintetében, egyszóval úgy fogalmaznék, hogy a törvények szerinti jogbiztonság megteremtését – gondolom, hogy a minisztérium el kívánja érni. A kérdésem az, hogy mikor kívánja ezt megteremteni.

Van egy nem túl korrekt mondatom, már olyan értelemben, hogy kérdezek, és bocsánatot kell, hogy kérjek, mert néhány perc múlva muszáj lesz felállnom, mert egy lakossági fórum keretei között viszont nem akarom megvárakoztatni az embereket, úgyhogy elnézést kérek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, ki szeretne még szólni. *(Jelzésre:)* Szatmáry képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF alelnök (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy a beszámolóban elég részletesen elhangzott az a tevékenység, amit a Fejlesztési Minisztérium az elmúlt egy- másfél évben végzett, és azt gondolom, hogy egyébként a gazdaság fejlődése, és a vállalkozások segítése érdekében minden terület egyébként, legyen az a közúthálózat fejlesztése, akár a különböző vonalas hálózatok, energetika biztonsága az mind-mind fontos és meghatározó tényezője a vállalkozások segítésének, a fogyasztóvédelemről nem is beszélve.

Talán abból, amit miniszter úr elmondott, abból egy dologra szeretném, ha lehet többet megtudni róla, rákérdezni, ami főleg budapestiként olyanként, ahol a fejlesztési források 2014 és '20 között csak korlátozottan állnak rendelkezésre, és ez ugyan, ha jól értelmezem a közvetlen brüsszeli forrásokra ilyen formán nem igaz. Tehát, hogy ott hogy lehet egy olyan valami mechanizmust kialakítani, hogy különösen Budapest és Pest megye, bár már látjuk, hogy itt milyen mozgások lesznek, hogyan lehet konkrétabban az itteni vállalkozások számára is azon túl elérhetővé tenni, amit miniszter úr elmondott, mert azért mindenben túl Budapest a magyar gazdaság motorja. És nagyon sok vállalkozó van, minket is keresve, akik arról panaszkodnak, hogy különböző fejlesztési elképzeléseiket – telephely, meg minden egyéb miatt – nem tudják máshol, csak Budapesten megtenni, és ők jelentősen szűkülő forrásra számíthatnak, ha nincs ez a közvetlen uniós brüsszeli forráslehetőség, tehát ennek a fontosságát és ennek a központi régióban, Budapesten való együttműködését nagyon fontos iránynak tartanám.

És ugyanúgy egy nagyon fontos irány, amiről talán két oldalról is érdemes itt szót ejteni a miniszter úr beszámolója kapcsán. Egyrészt az energiaáraknak a kérdése. Ugye, benne egy elég hosszú folyamaton vagyunk túl, ami a lakossági, vagy az egyetemes szolgáltatók tekintetében igaz. De nagyon-nagyon lényeges sok kis- és közepes vállalkozások számára az úgymond vállalkozói rezsicsökkentésnek a lehetősége és esélye is, hiszen, ha versenyképességről beszélünk, akkor egy óriási előnyt jelenthet a magyar kis- és közepes vállalkozások számára az általános termékek előállításához, lényegében a versenytársakhoz képest vagy ugyanolyan, vagy annál kedvezőbben tudják az energiát kapni.

Illetve még egy felvetés talán, ami ugyancsak a hazai vállalkozásokat jelentősen érinti. Sok szó esett a közúthálózatnak az országhatárig való kikötésébe, de talán ugyanilyen fontos – és lehet, hogy csak az én figyelmemet kerülte el – az, hogy a tervek szerint az összes megyeszékhely is egyébként ilyen kapcsolattal fog bírni, ami azt gondolom, hogy ugyancsak a kis- és közepes vállalkozások szempontjából legalább annyira fontos, mint a közúthálózat gyorsforgalmi rendszerének az országhatárig való elérése. Tehát, ha a miniszter úr ezzel kapcsolatban is tudna pár dolgot mondani, az ebből a szempontból a vállalkozók számára mindenképpen fontos.

És egyébként, persze nem feltétlenül nekünk kell a bizonyítványt kiállítani, de alapvetően valóban azokon a területeken, ahol a Fejlesztési Minisztérium működik, azon a területen valóban a vállalkozások számára az elmúlt időszakban mindenhol szinte kedvezőbb feltételek vannak, és az ez irányú tevékenységét a minisztériumnak a vállalkozások érdekében a jövőben is szívesen látjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Hirt Ferenc képviselő úrnak adom meg a szót.

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. Miniszter úr, hozzászólásom mondhatnám, hogy talán kettő az egyben: kérdés- javaslat, vagy javaslatban a kérdés, az energiapolitikáról szól. Én Paksnak vagyok a képviselője, és

sajnálom, hogy nincs itt Szél Bernadett képviselő asszony a körünkben. Szeretném javasolni, illetve kérdezni is, fontosnak tartanám, ha Magyarország lakossága olyan irányban kapna több tájékoztatást, hogy hogyan is néz ki Magyarországon az elektromos áram termelés, ellátás és beszerzés, ugyanis az atomerőművet talán jogtalanul próbálják olyan színben feltüntetni, amilyenben főleg az LMP-s képviselő asszony fel szokta tüntetni. Jó lenne a lakosság tudtára hozni, hogy Magyarországon a nap 1900-2000 órát süt, és 8760 óra van egy évben. Arról nem beszél a képviselő asszony, hogy a többi 6500 órát szén alapúval vagy gáz alapúval akarná megoldani, sajnos az elektromos áramot tárolni nem tudjuk. És arról sem beszélnek, hogy Németországban jelen pillanatban 99 forint a lakosság részére egy kilowattóra elektromos áram, nálunk pedig 38,50. Erről sem beszélnek, és azt gondolom, hogy fontos lenne ezeket a kérdéseket folyamatosan nyitva tartani, és azoknak a vitáknak az elejét venni, amik Paksot érintik. Lassan úgy érzem magam, hogy a Paks II. valami büntett, ugyanakkor még egyszer, ha valaki nekem bebizonyítja, hogy 8766 órában hogyan lehet a nappal süttetni a napelemeket, meg a széllal is fújattatni, ami 1500 órát fúj, akkor azt szívesen meghallgatnám. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Közben Varga László alelnök úr jelezte, hogy még benne szorult valami.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Csak erről jutott eszembe valami, amit Hirt Ferenc mondott, hogy egyébként van relevanciája nyilván a napenergiának is meg a szélenergiának is, de tárolókapacitás kellene. Nem értek ehhez egyébként, csak hallottam róla, hogy vannak ilyenek Nyugat-Európában, tehát, ahol az így előállított energiát le tudják tárolni. Az a kérdés, hogy ebben tudunk-e valamit előrelépni Magyarországon, tehát, hogy vannak-e ilyen tervek. Szerintem ez a kulcskérdés még ebben a tekintetben, ami előtte elhangzott.

ELNÖK: Köszönöm. Bányai Gábor képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Kiegészítésképpen, Dabason tessék elképzelni egy víztározót, és abban tároljuk a termelt energia... ezeket kell csinálni, de ez Magyarországon még nem nagyon van, ma még késik.

Miniszter úr, kérdésem a következő évek egyik legnagyobb infrastruktúra-fejlesztési ügyéhez kapcsolódik, a kínai finanszírozás szerb-magyar vasútvonal felújítása, a 150-es vasútvonalunk, illetve lefelé Kelebiától Belgrád felé, ugye ez egy óriási fejlesztés lesz. Engem az érdekel, hogy lesz módunk bevonni magyarországi kivitelezőket ebbe a fejlesztésbe. Hallunk mindent, hogy a kínaiak szeretnék mindent megcsinálni belőle, és mit fog jelenteni gyakorlatilag, hogy az a logisztikai központ, amit terveztek a kínai áruk fogadására, az Budapest környékére vagy pedig a déli határ környékére van tervezve? Ez felmerült kérdés a térségek polgármesterei kapcsán, hogy hogy férnek oda magyar vállalkozók a fejlesztéshez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, hogy szeretne-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Én a magam részéről már más kérdést nem teszek fel miniszter úrnak, mert mi már a Gazdasági bizottság ülésén találkoztunk, ahol jó néhány kérdést és értékelést részletesen is megfogalmaztam, miniszter úrtól pedig erre minden kimerítő választ megkaptam, amit ezúton is szeretnék megköszönni. Megadom akkor a miniszter úrnak a szót.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm. Kezdjük a legegyszerűbbel: Miskolc és Tornyosnémeti. Mindenképp gyors autópálya lesz. Ez kőbe van vésve, és reményeink szerint 2018 márciusára átadásra is kerül. Vannak sokan, akik ezt kételkedve fogadják, de azért, ha megnézzük, hogy mióta van a gyorsító csomag, amit bevezettünk, és ha csak nem találunk valami nagyon-nagyon-nagyon-nagyon nagy leletet, akkor azt gondolom, hogy van reális esély a '18 márciusára.

Az utolsó kérdésre hogy válaszoljak rögtön: tárolókapacitás. Igazából ma a világon nincsen olyan tárolókapacitás, amit ilyen földrajzi adottság mellett hatékonyan lehetne használni. Nincs ilyen. Egy dolgot tudunk csinálni, ami szintén nem kevés, és elfelejtettem mondani, de nagyon nagy dolog, hogy sikerült Szlovéniával megegyezni interkonnektor létesítésére a határon, villamos áram vonatkozásában. Mert a legjobb az, ha a fel nem használt áramot eladjuk, és a másodlagos piacon visszavesszük. Én azt gondolom, hogy ez az egy megoldásunk van. Hála istennek nagyon jól állunk villamos interkonnektorok ügyében, csak hadd mondjak egy példát. A spanyoloknak egyetlenegy sincs. Spanyolországban nincs a határon egyetlenegy interkonnektoruk sem, mert a franciák nem engedik, és hiába termelnek, mert ott sokat süt a nap, és sokat fúj a szél, és a tenger hullámzásából is komoly energiát vesznek, de úgy állnak, hogy nem tudják kinek eladni. Tehát ezért van nagyon nagy jelentősége ezeknek az interkonnektoroknak. Sajnos most még nem tudunk olyan tárolókapacitást, mai úgy tárolná, hogy az meg is érné.

Volt kérdés a Nemzeti Közműszolgáltató állami tulajdonbavételével, és hogy hány munkavállalót engedtünk el. Hála istennek nem hozzánk tartozik, a Miniszterelnökséghez tartozik. Az én tudomásom szerint munkavállaló-elbocsátásra nem került sor. Most a Főgáz értem ide, mert a Főgáz lett az Első Nemzeti Közműszolgáltató. Én nem tudok elbocsátásról, legalábbis jelentős elbocsátásról, de mondom, nem az én minisztériumomhoz tartozik.

És ugyanezt tudom mondani a kéményseprőkre is, hogy bár közműszolgáltatás, de speciálisan a BM-hez tartozik. Azt gondolom, hogy az a felvetés, hogy mi lesz az első félévben a hatálybalépést megelőzően az ellenőrzésekkel. Most fűtés van, fűtés alatt úgysem lehet csinálni, tehát reményeink szerint március-áprilist követően megindul majd a rendszer, illetve a hatálybalépés. Azt gondolom, hogy a hatálybalépésnek megvolt a konkrét oka. Reményeink szerint ez minden komolyabb gond nélkül meg tud valósulni.

Őn is megkérdezte, válaszolok itt is, ez a járatcsökkentés. Tegyük már tisztába a számokat! Napi 2009 járatot üzemeltet a MÁV, és 47-et csökkentettünk. Azokat, amik 10 százalék alatt vannak. Tehát 2009-ből 47-et, és ezzel megspórolok 5 milliárdot. Ennyi megtakarítást jelent a MÁV-nak, amit korszerűsítésre, új vasúti kocsik beszerzésére tudok fordítani, és ezt a MÁV kérte. Nagyon sok egyeztetést folytattunk, várható volt, hogy ebből lesz egy politikai felhang, holott csak szakmaiság döntött ebben. Nagyon fontos, hogy a MÁV pont azt mondta, hogyha ezt nem lépi meg, és lehet, hogy furcsa, de a 47 járatnak a törlése, és nagyon fontos, hogy nem olyan járatot töröltek, hogy egy járat volt és ott már nem megy vonat, hanem ment 7-kor, 8-kor, 9-kor, 11-kor és még 1-kor is, és kivették a 8-ast meg a 11-est, ami 10 százalék alatti. Azt mondták, hogy ezzel meg tudták azt oldani, hogy azokra a vonatszakszakokra, ahol viszont sokkal nagyobb a forgalom, azokat a mozdonyvezetőket meg vasúti kocsikat oda tudják átcsoportosítani. Tehát kifejezetten MÁV-kérés volt. Azt nem mondom, hogy ránk erőltették, mert ez nem igaz, közös szakmai döntés volt, de kifejezetten MÁV-os igény volt. Már egy éve nyüstölnek bennünket, hogy ezt lépjük meg. Most volt merszünk ezt meglépni, mert meggyőzték, hogy 2009-ből 47 járat törlése vagy csökkentése nem annyira befolyásoló tényező, és arról is, hogy ha valaki jelzi, számokkal igazolja, hogy hirtelen - mondom egy extrém

példát - egyetemet létesítettek a járat végén, és nagyon sokan járnának most már, akkor a következő félévben visszatesszük. Tehát mondom, 47 járatot érintett.

Felvetette Varga úr és mások is az előző meghallgatáson a munkaközi szünet kérdését, csak azt tudom mondani, hogy minden jogszabályi feltételt be fogunk tartani. És be fogjuk tartatni. Ennek a kidolgozása most van folyamatban, mert pont tegnap olvastam egy cikket, hogy a Kúria szabályozta ezt, illetve döntést hozott ebben a kérdésben. Ennek a vizsgálata most van folyamatban, csak azt tudom mondani, hogy minden törvényes lehetőséget biztosítani fogunk a dolgozóknak. De nem akarom elpasszolni magamtól a kérdést, hála istennek a munka törvénykönyve, a sztrájkügy nem hozzánk tartozik, az NGM-hez, mert foglalkoztatáspolitiká. De csak ezt tudom ezzel kapcsolatban mondani.

A szabad vállalkozói zónák kiterjesztése, nehéz kérdés, ez jár bizonyos kedvezményekkel. Azt gondolom, hogy inkább a már meglévő szabad vállalkozási zónákat kéne tartalommal feltölteni. Ezen dolgozunk mindenféle kedvezményekkel. De nem könnyű, mert az a baj, hogy hiába beszélek egy nyugat-európai befektetővel, aki minden áron Győrbe akar menni, hiába mondom, hogy jöjjön Miskolcra vagy Nyíregyházára, nem jön. Még Miskolc nem is áll olyan rosszul, mert a kassai közelség meg a Budapesthez való közelsége miatt vonzó befektetési célpont lehet, de most komoly ipari-park-fejlesztést csinálunk Miskolcon, és ez egy jelentős többlet beruházási igényt tud majd produkálni ott a miskolciaknak.

Csak megerősítem, amit elmondtam, tehát M30-as autópálya lesz.

Közvetlen brüsszeli forrás. Én azt gondolom, hogy tényleg ki kell használni, nagyon fontos. És az én véleményem az, hogy az elvándorlás visszafordítása egy nehéz kérdés. Mi minősül elvándorlásnak? Az, amikor az én lányom kimegy, és azt mondja, hogy két évet ott tanul azért, hogy a technikát, vagy az ismereteket megszerezve hazajöjjön, az számomra pozitív. Az a kérdés, hogy hazajön-e, ahhoz kell olyan feltételeket teremteni, hogy igenis csábító legyen az ittlét.

Gúr úrnak a fejlesztésére mondom, tényleg viccesen, de mi még nagyon le vagyunk maradva Nyírbátortól, ahol volt egy pénzügyminiszter, szocialista pénzügyminiszter. Van példa, tehát szó szerint szeretném mondani, nem negatív, van példa, hogy milyen fejlesztéseket kellene véghezvinni.

A munkahelyteremtéssel kapcsolatos pénzek elosztását, mivel nem hozzám tartozik, ezt passzolnám Varga Mihály kollegámnak, majd gondolom, őt is meghallgatja a bizottság, talán. *(Közbeszólás: Volt már.)* Volt már, akkor fel lehetett ezt tenni, és az igen választ megadta.

Szatomáry Kristóf. Kristóf! A te felvetésedre én azt gondolom, hogy a legbiztosabb, ha kértek előadást, hogy a Magyar Fejlesztési Központ tartson, akár kamarai szinten előadást; hihetetlen pénz, amit le tudtok hívni, és azt kell mondanom, hogy mindenkinek odaadják. Tehát, aki megfelel és időben van, tehát aki leghamarabb beadja, itt nincs mérlegelés: megfeleltél, megkapod; lehívják a forrást, addig adják, amíg tart a keret. Csakhogy mondjak egy példát. Most járt le december 5-én, mondjuk egy 446 millió euróra lehetett pályázni. *(Dr. Varga László: Mennyien pályáztak?)* Nem tudjuk még, ugye, az a baj, hogy aki nem rajtunk keresztül kéri, azt nem látom. De hihetetlen pénz, és csak hadd mondjam, hogy a nonprofit jellegűek esetében 100 százalékos a támogatás, a budapestieknek is; a forprofit jellegűeknek meg 70 százaléka, a budapestieknek is. Budapest összes kkv-ja tud pályázni, ott nincsen kizárás, és budapesti nagyvállalkozó is tud pályázni, vannak olyan források, ami lehívható. Tehát szerintem hihetetlen pénzt be tudunk ebbe hozni, ha jól csináljuk.

A vállalkozások rezsicsökkentése napirenden van. Szeretném, ha idén, de legkésőbb a jövő év elején valamilyen irányt látnánk a kormányzati oldalról, hogy merre menjünk tovább.

Hirt Ferenc. Ferenc! Számomra nyitott kapukat döngetsz, már csak azért is, mert én pont egy másik meghallgatáson Szél Bernadett képviselő asszonynak elmondtam, amikor kicsit – hogy fogalmazzak? – kétségbe vonta, hogy mit értek én a szélerőműhöz. Elmondtam, hogy én vagyok az egyedüli szerintem, aki már ilyet csinált, kivitelezett családi oldalon, tehát higgye el, hogy pontosan tudom a szélerőműnek az erejét és a befektetési oldalát is. Egy biztos, hogy ma a legstabilabb, a legbiztosabban áramot termelő egység az az atom. Ennek az egyéb negatív hatásait, amit mi nem érzünk, de valakik ránk próbálják beszélni, itt nincs mese, ki kell állnunk a kommunikációban erősebben, hogy márpedig nekünk a mi mixünkben az első az atomenergia, és nem most fog elkövetkezni az, hogy más energiatermelő egység annyi energiát tudjon termelni ilyen olcsón, mint Paks. Azt gondolom, hogy önmagáért beszél: Németország 99 forint, nálunk meg 38,5, és még ezt is magasnak tartjuk.

Bányai Gábor. Gábor! Kérdezted a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztését. Nem könnyű, küzdünk, azt kell hogy mondjam, küzdünk. Mi mindenképp szeretnénk legalább 20-30, de akár 40 százalékos magyar vállalkozói réteget is bevonni, mint például, ahogy Paksnál sikerült, tehát Paksnál 40 százalék magyar vállalkozói arány lesz, igyekszünk, csak azt tudom mondani. Most kezdünk el odajutni, hogy aláírtuk a szerződést, most kezdjük a finomhangolást csinálni, de nagyobb félelmem nekem, hogy a Belgrád és határig történő fejlesztés rajtunk kívül áll.

Kérdezted még azt, hogy hova terveznek a kínaiak áruterminált. Nem tudjuk, erről nem beszéltek. Bárcsak azon kellene beszélgetnünk, hogy Budapesten, Kecskemét környékén; mindegy, csak valahová, vagy akár a határszélre tegyük, nem tudjuk; ez kínai befektetés lesz.

Elnök úr, én azt gondolom, hogy mindenre válaszoltam.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úrnak. A miniszter úr távozásáig majd egy perc technikai szünetet szeretnék elrendelni, és az egyebek napirendi ponttal folytatjuk.

Köszönöm szépen miniszter úrnak a megjelenést, vendégeinknek is. Viszontlátásra! Jó munkát!

### **Egyebek**

Tisztelt Képviselőtársaim! Áttérünk az egyebek napirendi pontra. Szeretném tájékoztatni a bizottságunkat, hogy a Fenntartható fejlődés bizottságától kaptunk egy december 16-án tartandó kerekasztal-megbeszélésre történő meghívást, a meghívót én kiosztottam a képviselőtársaknak. Ha van kedve valakinek, és érez magában indíttatást, akkor azt kérem, hogy vegyen majd részt rajta.

Kérem egyben képviselőtársaimat, hogy a javaslataikat a jövő ülészakhoz küldjék el, hogy mit szeretnének napirendre vetetni a bizottságunk által, milyen tematikus felvetéseik vannak.

### **Az ülés berekesztése**

Végezetül pedig szeretném mindenkinek megköszönni az egész éves munkát, én úgy gondolom, hogy a bizottságunk termelékenyen és jól, magas szakmai

színvonalon látta el a feladatát. Meg szeretném köszönni mindenkinek a részvételt, áldott karácsonyt és boldog új esztendőt kívánok mindenkinek! Viszontlátásra!

*(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 48 perc)*

**Szatmáry Kristóf**  
a bizottság alelnöke

**Bányai Gábor**  
a bizottság alelnöke

**Volner János**  
a bizottság elnöke

**Jegyzőkönyvvezetők:** Turkovics Istvánné és Lajtai Szilvia